

VOL. III DE ANIMA**U****UBI**

1 d.8-0151 4

d.8-0151 sese comitantur, quia ubi est opinio ibi est vel potest esse fides et

2 d.8-0154 7

d.8-0154 motus factus a sensu in actu”, ubi potius definit actum quam *

3 d.8-0155 2

d.8-0155 potentia; ubi illa definitio convenit sensui in communi, nisi sub sensu in actu

4 d.8-0233 8

d.8-0233 patet ex 7 De placitis, cap 3, ubi ait quod cerebrum habet in se *

5 d.8-0459 2

d.8-0459 diversa, ubi comparat imaginationem sensibus externis, et dicit esse

6 d.8-0469 15

d.8-0469 Et hoc etiam insinuat D Thomas, 1 p, q 84, a 8, ad 2, ubi inquit

7 d.8-0485 8

d.8-0485 expressa sententia Aristotelis, De memoria et reminiscentia, ubi ait *

8 d.8-0612 6

d.8-0612 Thomas, 1 Metaphysicae, lect 1, ubi Aristoteles videtur dicere idem;

9 d.8-0627 10

d.8-0627 doctrina desumpta est ex Aristotele, 1 Metaphysicae, cap 1, ubi ait quod

10 d.9-0033 4

d.9-0033 Ex cap 5, ubi de intellectu agente arguit:

11 d.9-0073 5

d.9-0073 Haec Aristoteles de intellectu, ubi plures difficultates huius *

12 d.9-0155 1

d.9-0155 ubi ait quod intellectus noster percipit quidditates sensibilium; et cap

13 d.9-0156 4

d.9-0156 7 et 8, ubi ait intelligibilia a nobis esse quae representantur in

14 d.9-0279 4

d.9-0279 sententiam in Philebo, ubi intellectum comparat libro in quo sensus et

15 d.9-0343 11

d.9-0343 qq 7, 8 et 21; et Quodl 5, q 14, ubi negans species intelligibiles, ait

16 d.9-0469 14

d.9-0469 Et hoc insinuat D Thomas, De veritate, q 10, a 6, ad 7, ubi ait

17 d.9-0541 5

d.9-0541 a 6, in fine, ubi ait quod “non potest dici quod sensibilis cognitio sit *

18 d.9-0553 7

d.9-0553 q 85, a 1, ad 3, ubi dicit quod phantasia virtute intellectus agentis

19 d.9-0589 4

d.9-0589 Gentes, cap 77, ubi ait quod “est vis animae activa in phantasmata *

20 d.9-0737 1

d.9-0737 ubi erit copula? Quomodo una potentia potest comparare praedicatum

21 d.9-0754 12

d.9-0754 4 Contrarium huius tenet Caietanus, 1 p, q 86, a 1, ubi ait *

22 d.9-0858 12

d.9-0858 8 Alium modum assignat Scotus, 1 Physicorum, q 2, ad 2, ubi

23 d.9-0911 7

d.9-0911 Aristotele, 3 De Anima, tx 10, ubi ait: “Sensitiva igitur parte calidum *

24 d.9-1060 12

d.9-1060 repugnat; sed etc; ergo. Ratio est Aristotelis, 1 Posteriorum, cap 2, ubi

25 d.9-1062 2

d.9-1062 singularia, ubi de singularibus in rigore loquitur, ut ibi exposuimus.

26 d.9-1253 4

d.9-1253 Anima, tx 8, ubi dicit intellectum facere universalitatem in rebus.

27 d.9-1266 9

d.9-1266 Insinuat D Thomas, 1 Peri hermeneias, lect. 10, ubi ait quod “*"

28 d.9-1269 11

d.9-1269 p, q 28, a 1, in corpore; et ad 4, ubi Caietanus. Idem D Thomas, De

29 d.9-1526 5

d.9-1526 Anima, et 1 Physicorum, ubi quaerit principia rerum naturalium; et

30 d.9-1527 3

d.9-1527 in 4, ubi quaerit essentiam loci; et in 1 De generatione, cum quaerit

31 d.9-1706 1

d.9-1706 ubi de ea re latius agit. Et in Metaphysica patet, et solet hoc etiam

32 d.9-1815 10

d.9-1815 separatarum. Quod confirmant ex Aristotele, 9 Metaphysicae, cap 12, ubi

33 d.9-2109 12

d.9-2109 Cui sententiae favet Aristoteles, 3 De Anima, tx 19 et 20, ubi

34 d.9-2119 15

d.9-2119 animae. Ita D Thomas, supra, a 4; et colligitur ex q 84, a 4, ubi

35 d.9-2632 11

d.9-2632 Ethicorum, cap 1, et lib 1 Magnorum Moralium, cap 35, ubi intellectum

36 d.9-2754 8

d.9-2754 Colligitur ex Aristotele, lib 2, cap 5, ubi ait intellectum posse manere

37 d.10-0037 6

d.10-0037 scilicet est, et ibi collocandum, ubi est principium et terminus motus.

38 d.10-0506 10

d.10-0506 6 Favet huic opinioni Aristoteles, 12 Metaphysicae, tx. 36, ubi

39 d.10-0513 11

d.10-0513 Contra Gentes, cap 49, et 1.2, q 1, a 3, ubi dicit quod actio sumit

40 d.10-0532 4

d.10-0532 contra 3am concl, ubi ait apprehensionem obiecti tantum esse per

41 d.10-0582 7

d.10-0582 Et ratio est illa communis, quia ubi est nova qualitas producta,

42 d.10-0591 5

d.10-0591 quod anima potius est ubi amat quam ubi animat. Et Mt. 6 dicitur:

43 d.10-0591 8

d.10-0591 quod anima potius est ubi amat quam ubi animat. Et Mt. 6 dicitur:

44 d.11-0197 1

d.11-0197 ubi est hepar.

45 d.11-0278 2

d.11-0278 5, ubi ait delectationem non esse meram passionem consequentem

46 d.11-0321 1

d.11-0321 ubi Conradus et Caietanus idem dicunt. Et in 4, d 44; Simon

47 d.11-0335 9

d.11-0335 Quaeres quidnam sit id quod sentitur in membro, ubi est causa

48 d.11-0438 8

d.11-0438 insinuat Aristoteles, sect. 35 Problematum, q 6, ubi quaerens causam

49 d.11-0613 11

d.11-0613 motioni Spiritus Sancti subditur quam cum ipsa se movet, nam “ubi

50 d.11-0630 7

d.11-0630 q 24, a 1, ad 3, ubi ait quod in passionibus appetitus secundum se

51 d.12-0116 2

d.12-0116 finem, ubi D Thomas, lect 10, in principio.

52 d.12-0152 2

d.12-0152 1, ubi de imperio agitur. Quae quaestio diversa est ab ea quam *

53 d.12-0172 4

d.12-0172 Eudemum, cap penultimo, ubi ait quod datur consilium quoddam

54 d.12-0309 3

d.12-0309 non est ubi non est libertas. Necessariis autem, ait optime

55 d.12-0394 3

d.12-0394 a 1, ubi dicit quod bruta non habent libertatem, quia non agunt

56 d.12-0741 7

d.12-0741 diligitur quam cognoscitur, nam dilectio intrat ubi scientia foris stat.” Et de

57 d.13-0009 12

d.13-0009 Physica dicta sunt, neque etiam de termino huius motus, nempe de ubi,

58 d.13-0059 1

d.13-0059 ubi D Thomas, lect, 1, ait quod Aristoteles ait, quod iuncturae istae ad

59 d.13-0080 14

d.13-0080 Idem videtur docere D Thomas, 1 p, q 75, a 3, ad 3, ubi ait

60 d.13-0084 9

d.13-0084 moveri.” Idem docet 2 Contra Gentes, cap 82, ubi Ferrariensis late; *

61 d.13-0109 8

d.13-0109 Consonat huic opinioni Aristoteles, hic, tx 55, ubi ait esse

62 d.13-0111 9

d.13-0111 Idem insinuat D Thomas, Opusc 43, cap 5, ubi ait quod *

63 d.13-0168 7

d.13-0168 Thomas, 2 Contra Gentes, cap 35, ubi in solutione secundae rationis

64 d.13-0242 4

d.13-0242 docet, tx 57, ubi ait quod sicut illis inest motus, ita et imaginatio.

65 d.14-0143 6

d.14-0143 non sit eiusdem rationis cum “ubi” corporalium, sit tamen aliquid

66 d.14-0170 10

d.14-0170 17, corpus assumpsit et loquebatur in illo in transfiguratione, ubi *

67 d.14-0172 5

d.14-0172 D Gregorius, 4 Dialogorum, ubi refert multas animas aparuisse et

68 d.14-0243 7

d.14-0243 Et confirmant ex illo Lc. 16, ubi dicitur quod mendicus *

69 d.14-0665 6

d.14-0665 modo intelligendi animae in corpore, ubi reddimus rationem huius *

70 d.14-0707 12

d.14-0707 Videtur esse contra D Thomam, q 89, a 2, in corpore, ubi ait *

71 d.14-1057 9

d.14-1057 Et idem 1 p, q 89, a 1, ubi ait quod anima separata intelligit per *

72 d.14-1215 6

d.14-1215 Avicenna, 9 Metaphysicae, cap 7, ubi ait quod propria perfectio animae

UBICUMQUE

1 d.10-0567 3

d.10-0567 D Thomas ubicumque de eo loquitur. Et quando finem vocat

UBIQUE

1 d.14-1393 3

d.14-1393 D Thomas ubique tenet contrarium: 1 p, q 76, a 1, ad 6; *

ULLA

1 d.9-0828 5

d.9-0828 singularia materialia absque reflexione ulla.

2 d.9-1328 2

d.9-1328 Neque ulla hic manet difficultas.

3 d.9-1946 6

d.9-1946 sensibus etiam interioribus et sine ulla prorsus imaginatione sensibili

4 d.9-2325 4

d.9-2325 finem. Neque ratio ulla est in contrarium.

5 d.10-0585 10

d.10-0585 productam, mihi non probatur: sine ratione et sine necessitate ulla *

6 d.11-0348 7

d.11-0348 Item, saepe fit dolor sine divisione ulla.

7 d.14-0116 3

d.14-0116 Caietanus argumenta ulla.

ULLAE

1 d.12-0856 6

d.12-0856 intellectu habent hic locum neque ullae sunt quae contrarium

ULLAM

1 d.12-0330 7

d.12-0330 inseruit et posuit in nobis nec ullam vim esse reliquam voluit, quae *

ULLO

1 d.9-1471 8

d.9-1471 illam immediate actione intellectus agentis, et sine ullo discursu potest

2 d.11-0568 7

d.11-0568 in hac subiectione subditus non potest ullo modo renuere. Alius est

3 d.14-0312 6

d.14-0312 spirituali nec pendent a corpore ullo modo, quia corpus non est causa *

ULTERIORIS

1 d.12-0081 5

d.12-0081 est finis, respectu vero ulterioris finis est medium; si ergo huiusmodi

ULTERIUS

1 d.8-0710 4

d.8-0710 reieciimus; sed addit ulterius etiam deservire ut in illis elaborentur

2 d.9-1189 4

d.9-1189 cognitione naturae, sed ulterius transit et considerat modum quem illa

3 d.9-1607 2

d.9-1607 his ulterius constat quod anima cognoscat habitus suos. Non enim

ULTIMA

1 d.8-0348 8

d.8-0348 etiam possunt cognoscere in praesentia obiecti. Patet ultima *

2 d.9-0209 1

d.9-0209 ultima, videtur dicere esse eiusdem speciei. Sed id non est credibile, ut

3 d.9-0962 3

d.9-0962 Probatur haec ultima consequentia:

4 d.10-0024 11

d.10-0024 principium actionis, id est, ultimum medium et magis remotum ab ultima

5 d.12-0598 4

d.12-0598 1 Haec quaestio ultima est de potentiis animae rationalis, nam

ULTIMAE

1 d.8-0696 3

d.8-0696 ex infirmitate ultimae partis cerebri. Quod si omnes istae partes cerebri

ULTIMAM

1 d.9-1256 3

d.9-1256 movetur ad ultimam perfectionem a rebus universalibus; movetur autem

2 d.9-1876 1

d.9-1876 ultimam differentiam specificam, proprietates et proprias passiones

3 d.9-2104 6

d.9-2104 Metaphysicae, cap 4, dicit intelligentiam ultimam, quae praesidet

4 d.10-0299 9

d.10-0299 beatum, sed permittit, quia aliter non potest effugere ultimam

5 d.10-0442 8

d.10-0442 talis speciei; vel est efficere in actu ultimam differentiam illius, non *

6 d.10-0445 3

d.10-0445 aliquid efficiat ultimam differentiam rei et non gradus superiores. Ista

7 d.14-1334 7

d.14-1334 secundum propria illius et secundum differentiam ultimam essentialem,

ULTIMI

1 d.11-0531 5

d.11-0531 concupiscibilis sunt primi et ultimi omnium, nam amor est primus et

ULTIMO

1 d.8-0372 3

d.8-0372 Quod tandem ultimo confirmatur, nam officium *

2 d.8-0712 9

d.8-0712 ventriculum ait fieri transitum horum spirituum, et in ultimo et tertio

3 d.9-0526 10

d.9-0526 interioribus, q 2, nam ad eum modum quo ibi, ultimo loco, dixi fieri species in

4 d.9-1647 4

d.9-1647 10 Et hinc ultimo colligitur quod quando Aristoteles, 3 De

5 d.9-1801 10

d.9-1801 Aphrodisius, libro suo De Anima, et 9 Metaphysicae, cap ultimo, et libro

6 d.9-2242 10

d.9-2242 illa dirigitur, ut idem docet Aristoteles, 1 Ethicorum, cap ultimo; et lib

7 d.9-2699 3

d.9-2699 Moralium, cap ultimo.

8 d.9-2774 12

d.9-2774 post mortem rerum huius vitae, ut patet ex Lc 16; Is ultimo.

9 d.11-0397 3

d.11-0397 8 Nota ultimo circa hos duos actus concupiscibilis, ex illis, et

10 d.11-0542 2

d.11-0542 cap ultimo, licet haec ratio frivola est, ut notavit Averroes, 3 *

11 d.12-0080 4

d.12-0080 mediat inter finem ultimo intentum et media priora, et respectu aliorum

12 d.12-0406 9

d.12-0406 Hanc sententiam tenet Ferrariensis, 3 Contra Gentes], cap ultimo;

13 d.14-0111 5

d.14-0111 6 Ex quo infero, ultimo, quod si anima post separationem *

ULTIMUM

1 d.9-2222 18

d.9-2222 tradit D Thomas, 1 p, q 79, a 4, ad 2; q De veritate, a 8, ad ultimum.

2 d.9-2324 8

d.9-2324 assentiendum primis principiis, sicut voluntas ad amandum ultimum

3 d.9-2515 3

d.9-2515 Sed hoc ultimum falsum est, nam a voluntate errante potest *

4 d.10-d.10 8

d.10-d.10 nam primum quod apprehenditur est finis, licet ultimum sit

5 d.10-0024 5

d.10-0024 principium actionis, id est, ultimum medium et magis remotum ab ultima

ULTIMUS

1 d.11-0532 7

d.11-0532 radix aliorum, delectatio vero est quasi ultimus terminus; aliae vero

2 d.12-0083 1

d.12-0083 ultimus, nam intendi potest et desiderari, et, si consequatur, delectare.

UMQUAM

1 d.9-1694 5

d.9-1694 Confirmatur experientia, quia nemo umquam aliquid

UNA

1 d.8-0210 5

d.8-0210 quamdam successionem apprehensionum, ab una in aliam procedendo,

2 d.8-0357 3

d.8-0357 est ut una sit facile appraehensiva, alia conservativa; sed haec ratio

3 d.8-0400 7

d.8-0400 Probatur, quia si distinguerentur, maxime quia una *

4 d.8-0414 6

d.8-0414 Forte dicitur satis esse quod una potentia cognoscat *

5 d.8-0513 3

d.8-0513 interior est una potentia realiter et formaliter, solum quod distinguitur

6 d.8-0516 7

d.8-0516 Probatur, quia illa potentia est formaliter una, quae habet

7 d.8-0523 9

d.8-0523 memoria, intellectus practicus, speculativus, etc., et tamen ibi una est

8 d.8-0644 6

d.8-0644 refert apes, cum dormiunt, ab una vigilante summo mane excitari;

9 d.9-0529 4

d.9-0529 hominis radicari in una anima; et hinc est quod in suis operibus habent

10 d.9-0578 3

d.9-0578 determinationis inquantum una potentia praeparat materiam alteri, vel *

11 d.9-0737 5

d.9-0737 ubi erit copula? Quomodo una potentia potest comparare praedicatum

12 d.9-0886 1

d.9-0886 una facta, omnes aliae essent superfluae; ergo species hominis tantum

13 d.9-1014 1

d.9-1014 una parte videtur nullam esse necessitatem ponendi talem speciem,

14 d.9-1289 9

d.9-1289 Et confirmatur, nam illa natura sic concepta est una *

15 d.9-2004 4

d.9-2004 connexionem, quod operante una potentia circa aliquod obiectum, statim

16 d.9-2061 8

d.9-2061 Dicendum superest de ipsis potentiis, et quoniam una sine alia non *

17 d.9-2079 3

d.9-2079 Prima, quod una est cognoscitiva, et non alia.

18 d.9-2134 1

d.9-2134 una ex virtutibus necessariis ad exercenda opera intellectus est virtus

19 d.9-2613 9

d.9-2613 Intellectus practicus et speculativus non sunt duae, sed una potentia

20 d.9-2630 4

d.9-2630 genere, et ideo una tantum.

21 d.9-2922 2

d.9-2922 quarum una non est pars alterius. At vero rationes aliae, quas de

22 d.10-0097 3

d.10-0097 necessaria est una potentia specialis animae quae hanc cognitionem *

23 d.10-0114 8

d.10-0114 potentiae et instrumenta operationum; est ergo necessaria una potentia

24 d.10-0446 4

d.10-0446 enim omnia sunt una unitas rei et qui physice causat entitatem rei, *

25 d.11-0054 7

d.11-0054 1 Quia in potentiis cognoscitivis sensitivis una est potentia *

26 d.11-0056 3

d.11-0056 illi correspondet una potentia appetitiva universalis in illo gradu quae

27 d.11-0061 8

d.11-0061 nocivi; ergo si potentia movens appetitum est una, etiam potentia

28 d.11-0062 3

d.11-0062 appetitiva est una.

29 d.11-0077 1

d.11-0077 una potentia defendit quod alia concupiscit?

30 d.11-0084 5

d.11-0084 est perfectior? Nam ex una parte videtur quod irascibilis, quia illi *

31 d.11-0093 3

d.11-0093 comprehenduntur sub una ratione adaequati obiecti et inter se sunt ita *

32 d.11-0106 3

d.11-0106 actuum, nam una potentia, dum unum actum exercet, distrahitur ab aliis;

33 d.11-0115 8

d.11-0115 intellectum in practicum et speculativum, quamvis sint una potentia. Et hanc

34 d.12-0242 5

d.12-0242 anima radicatae; ergo quidquid una istarum potentiarum appetit, *

35 d.12-0500 2

d.12-0500 tantum una, et ideo una bonitas potest esse admixta aliis rationibus

36 d.12-0500 5

d.12-0500 tantum una, et ideo una bonitas potest esse admixta aliis rationibus

37 d.12-0574 3

d.12-0574 inclinatur, et una trahit aliam post se non necessitando, sed inclinando aliquo

38 d.12-0666 1

d.12-0666 una passio sequitur ex alia, vel mediante alia, illa quae immediate

39 d.12-0723 4

d.12-0723 universalissima et quidquid una intelligit alia potest amare; et e contra. Tamen

40 d.13-0060 5

d.13-0060 hoc deserviunt, ut quiescente una parte, alia moveatur, et ut illa quae

UNAM

1 d.8-0218 3

d.8-0218 communem esse unam potentiam per se, phantasiam vero esse aliam, cum

2 d.8-0222 9

d.8-0222 Alii vero dicunt sensum communem et phantasiam esse unam

3 d.9-0127 6

d.9-0127 in re aliquam rationem formalem unam; ergo ens, ut illis commune,

4 d.9-0598 7

d.9-0598 assero non esse tres distinctas, sed unam et eandem diversimode *

5 d.9-0650 3

d.9-0650 actiones, sed unam.

6 d.9-0885 2

d.9-0885 intellectu unam speciem repraesentantem hominem in communi, nam

7 d.9-2863 6

d.9-2863 non significant diversas potentias, sed unam et eandem diversis *

8 d.9-2924 1

d.9-2924 unam rationem potentiae cognoscitivae. Et ideo non est par ratio.

9 d.12-0576 5

d.12-0576 appetere, maxime si per unam potentiam coercet inclinationem

UNAMQUAMQUE

1 d.14-0752 3

d.14-0752 speciebus, quia unamquamque animam et intelligentiam potest per

UNAQUAEQUE

1 d.9-1083 8

d.9-1083 1 Nam obiecta sensuum sunt universalia; sed unaquaeque *

2 d.10-0069 7

d.10-0069 sed solum est coaptatio naturalis quam unaquaeque res habet cum alia

3 d.14-0496 5

d.14-0496 inferiora et praecipue quod unaquaeque res iuvetur ab auctore suo et ab

UNAQUAQUE

1 d.12-0053 7

d.12-0053 semper tamen cognoscit rationem entis in unaquaque re, et *

2 d.12-0435 7

d.12-0435 voluntatis, nam sicut intellectus percipit in unaquaque re quanta sit illius

3 d.12-0456 4

d.12-0456 mali et de unaquaque re iudicat qua ratione et modo eligibilis et bona

4 d.12-0524 7

d.12-0524 accomodat se causis rerum et cum unaquaque concurrat eo modo quo

5 d.14-0671 8

d.14-0671 cognitio sui est prima operatio naturalis in unaquaque re spirituali. Nunc

UNDE

1 d.8-0096 4

d.8-0096 eorum quae apparent; unde dicit derivari a “phançs” et “st sis”, quod

2 d.8-0128 11

d.8-0128 esse veram vel falsam, quia sensus est verus vel falsus; unde falsitatem

3 d.8-0663 6

d.8-0663 imaginationem et phantasiam esse in capite, unde caput lassatur, et laessio *

4 d.8-0674 3

d.8-0674 cogitationibus intellectus, unde cordi non ita tribuuntur, quia in eo ut

5 d.8-0732 2

d.8-0732 exteriores, unde isti pendent ab illo, magis quam e contrario. Ipse

6 d.9-0147 9

d.9-0147 conditionem, postulat esse in corpore, cuius est forma; unde intellectus

7 d.9-0242 2

d.9-0242 esse, unde praescindit a rationibus materialibus; ens vero est obiectum

8 d.9-0340 8

d.9-0340 phantasmate quidditas rei materialis sine conditionibus individualibus; unde

9 d.9-0348 3

d.9-0348 intellectu possibili; unde ante illuminationem erat phantasma intelligibile

10 d.9-0530 4

d.9-0530 ordinem et consonantiam; unde patebit, infra, quod eo ipso quod

11 d.9-0648 9

d.9-0648 quod abstractio intellectus agentis fit per productionem speciei, unde

12 d.9-0713 5

d.9-0713 ergo non habet species unde sit spiritualis.

13 d.9-0982 9

d.9-0982 nesciret differentiam quam albedo habet cum aliis coloribus; unde

14 d.9-1066 3

d.9-1066 ad singularia; unde si singularia ipsa etiam inter se comparemus, illa

15 d.9-1097 9

d.9-1097 color in communi, sed hic vel ille color, unde contractio obiecti sensibilis

16 d.9-1123 2

d.9-1123 speciem; unde talis abstractio est operatio possibilis, quae naturam

17 d.9-1133 2

d.9-1133 abstrahitur; unde non proprie causat illam, sed concipit.

18 d.9-1531 9

d.9-1531 accidentium est in principio, cum via inquisitionis proceditur; unde non *

19 d.9-1621 2

d.9-1621 cognoscerentur; unde iuxta hoc, eo ipso quod intellectus operatur, *

20 d.9-2344 3

d.9-2344 divinae visionis; unde in actu huius potentiae beatitudo nostra consistit.

21 d.9-2657 2

d.9-2657 eminentior; unde licet sit eadem potentia quae speculatur veritatem et

22 d.9-2894 6

d.9-2894 nostra “pars opinativa” et “scientifica”, unde Aristoteles, 6 Ethicorum, cap

23 d.10-0089 3

d.10-0089 sunt consecuturæ; unde in suis operationibus cognitione ducuntur;

24 d.10-0104 2

d.10-0104 partium; unde hic appetitus elicivus non communicatur animalibus

25 d.10-0126 5

d.10-0126 non superat illum gradum, unde tantum versatur circa res materiales

26 d.10-0259 3

d.10-0259 contrariatur bono, unde ille actus est quasi per accidens consecutus, ideo

27 d.10-0522 9

d.10-0522 supra ostendimus quod appetitus elicivus oritur ex cognitione; unde

28 d.10-0560 2

d.10-0560 amorem; unde non concurrat ut obiectum, sed ut immediatum producens,

29 d.11-0087 3

d.11-0087 defensionem illius, unde passiones concupiscibiles nobiliores sunt, scilicet

30 d.11-0099 8

d.11-0099 concupiscibilem, numquam potest illi esse totaliter contraria; unde si

31 d.11-0107 1

d.11-0107 unde etiam contingit quod concupiscentia accensa circa rem, *

32 d.11-0432 1

d.11-0432 unde qui ex titillatione rident, celeriter rident.”

33 d.12-0371 2

d.12-0371 actus, unde iam potentiam significat, ut D Thomas notavit, 1 p, q 83, a

34 d.12-0498 10

d.12-0498 bonum. Id est, quia ratio veritatis est unica tantum, unde si res habet

35 d.12-0712 1

d.12-0712 unde ex vi et modo operationis appetitus operans non explicat

36 d.12-0717 7

d.12-0717 cognoscens fit quoddammodo res ipsa cognita; unde cognitio ex suo genere

37 d.14-0783 3

d.14-0783 5 Sed unde habeat anima illas species? Communiter dicitur quod

UNGUEM

1 d.11-0173 9

d.11-0173 oportet singulas rationes boni et earum sufficientiam ad unguem exponere,

UNIANTUR

1 d.10-0538 1

d.10-0538 uniantur in eadem anima, in quo differt a potentia cognoscitiva,

UNIATUR

1 d.9-0298 6

d.9-0298 forma illius, consequens est ut uniatur illi, ut illo utatur ad suas *

2 d.9-0693 4

d.9-0693 et quomodo intellectui uniatur, oportet in particulari exponere *

3 d.14-0112 2

d.14-0112 corpori uniatur, non habebit alium modum essendi quam nunc quoad *

4 d.14-0590 10

d.14-0590 nam quantumcumque obiectum in se sit illustratum, si non uniatur *

UNICA

1 d.8-0059 4

d.8-0059 Sed dices: Quomodo unica potentia potest cognoscere *

2 d.9-1024 11

d.9-1024 imaginativa, quod licet in prima fictione rerum simplicium non utatur unica

3 d.11-0159 11

d.11-0159 facilius poterit appetere bona, quae non sunt ardua; et sic unica erit

4 d.12-0498 8

d.12-0498 bonum. Id est, quia ratio veritatis est unica tantum, unde si res habet

UNICAM

1 d.9-2909 9

d.9-2909 8 Ex quibus omnibus constat potentiam intellectivam esse unicam

2 d.11-0048 6

d.11-0048 2 Optime enim dici potest unicam esse potentiam sensitivam, *

UNICO

1 d.11-0295 6

d.11-0295 cognoscendo, ita in appetitu non unico tantum actu inclinant se ad

UNICUIQUE

1 d.9-1155 7

d.9-1155 dividendum coniuncta et penetrandum quid sit unicuique proprium.

2 d.9-2893 2

d.9-2893 quid unicuique conveniat metitur. Distingui etiam solet in anima

3 d.10-0214 2

d.10-0214 bonum, unicuique autem proprium". Seneca, 4 De beneficiis, cap 17, ait

4 d.10-0313 3

d.10-0313 amabile, tamen unicuique proprium.

UNICUM

1 d.14-0024 1

d.14-0024 unicum subsistens, ideo ait quod anima, dum est in corpore, non *

UNIENS

1 d.8-0079 6

d.8-0079 perfectior, et ideo est universalior, uniens in se virtutem omnium *

UNIO

1 d.9-0436 4

d.9-0436 potest fingi alia unio, nisi quod radicanatur in eadem anima et eodem *

2 d.11-0271 2

d.11-0271 quaedam unio inter appetibile et appetentem, et haec fit per amorem *

3 d.14-0120 3

d.14-0120 destruitur realis unio inter animam et corpus.

4 d.14-0146 4

d.14-0146 primo necessaria aliqua unio inter locatum et locum, et nisi haec

5 d.14-1202 10

d.14-1202 suas; animae vero rationali non sic contingit. Potius enim unio ad *

6 d.14-1417 5

d.14-1417 Ad secundum respondetur quod unio animae ad corpus *

7 d.14-1419 7

d.14-1419 vero sit reunio et non prima unio nihil refert ad appetitum naturalem;

8 d.14-1431 3

d.14-1431 quod si unio deberet iterum fieri, deberet esse ad corpus eiusdem

UNIONE

1 d.9-0283 4

d.9-0283 intelligendi; ergo ex unione ad corpus impediretur ad talem operationem,

2 d.9-0431 10

d.9-0431 intellectus agentis, etc interrogatio: Quid addatur phantasmati ex illa unione

3 d.9-1813 7

d.9-1813 quamdam unionem cum intellectu possibili, qua unione mediante,

4 d.14-1254 8

d.14-1254 3 2 videtur certum quod ex hac unione ad corpus anima non *

5 d.14-1312 7

d.14-1312 Ad primum respondetur quod anima ex unione ad corpus

6 d.14-1390 7

d.14-1390 tum quia, inquit, anima ex illa unione nihil perficitur, tum quia

7 d.14-1415 7

d.14-1415 2 respondetur quod etiam in illa unione perficitur aliquo

UNIONEM

1 d.9-0253 2

d.9-0253 praerequisitam unionem obiecti cum potentia. Quam unionem antiqui *

2 d.9-0253 7

d.9-0253 praerequisitam unionem obiecti cum potentia. Quam unionem antiqui *

3 d.9-0408 9

d.9-0408 recipit ad speciem intelligibilem efficiendam. Et per hanc unionem

4 d.9-0440 8

d.9-0440 verba tantum sunt, et iure nullam aliam unionem concipit intellectus

5 d.9-0522 1

d.9-0522 unionem quam habet in eadem anima.

6 d.9-1813 2

d.9-1813 quamdam unionem cum intellectu possibili, qua unione mediante,

7 d.9-2030 6

d.9-2030 extrinseco ad operandum, tamen propter unionem ad corpus habet *

8 d.10-0539 3

d.10-0539 quae requirit unionem obiecti cum potentia; alia vero tantum postulat

9 d.10-0540 1

d.10-0540 unionem obiecti cum alia potentia cognoscitiva eiusdem animae.

UNIRI

1 d.9-0284 6

d.9-0284 quia naturale est animae corpori uniri; nulla autem forma impeditur a

2 d.9-0438 9

d.9-0438 Ferrariensis, supra, coacti concedunt, nam illud quod dicitur uniri *

3 d.14-0772 11

d.14-0772 Et ratio est, quia substantia finita non potest per se uniri *

4 d.14-0781 1

d.14-0781 uniri; qui non est rectus ordo: intelligit ergo substantias

5 d.14-1219 9

d.14-1219 non negat esse naturale animae nostrae in principio uniri corpori, sed,

6 d.14-1245 9

d.14-1245 2 Dico ergo, 1, esse certissimum animam naturaliter uniri corpori

7 d.14-1284 6

d.14-1284 propria conditio animae nostrae est uniri corpori corruptibili et hic est *

8 d.14-1321 8

d.14-1321 incorruptibilis. Rursus ex conditione suae naturae habet uniri corpori *

9 d.14-1453 9

d.14-1453 hunc actum: "Si daretur mihi hoc corpus, vellem uniri illi." Quia

UNITA

1 d.8-0281 2

d.8-0281 sunt unita, etc.

2 d.14-0079 10

d.14-0079 Antea enim informabat et communicabat se corpori, cui erat unita, postea

UNITAE

1 d.14-0562 2

d.14-0562 corpori unitae, sequitur naturaliter conversio ad sensibilia, ita ex vi *

UNITAM

1 d.14-0083 1

d.14-0083 unitam dicit positivum modum, scilicet informationem corporis; et *

2 d.14-1422 1

d.14-1422 unitam, est naturalis; inclinatio vero est ad terminum, et ita est ad aliquid

UNITAS

1 d.10-0446 5

d.10-0446 enim omnia sunt una unitas rei et qui physice causat entitatem rei, *

UNITATE

1 d.9-1166 6

d.9-1166 universalitatem quamdam, quae consistit in unitate formali eiusdem naturae *

UNITATEM

1 d.9-0129 2

d.9-0129 aliam unitatem, nisi unitatem vocis.

2 d.9-0129 4

d.9-0129 aliam unitatem, nisi unitatem vocis.

3 d.11-0064 1

d.11-0064 unitatem quantum potest; nihil autem repugnat dari potentiam *

UNITUM

1 d.9-0406 8

d.9-0406 phantasmati per quemdam virtualem contactum, et ita unitum,

UNITUR

1 d.9-0404 8

d.9-0404 hanc opinionem est quod agens principale primo unitur instrumento,

2 d.9-0405 10

d.9-0405 et mediante illo inducit formam, ita intellectus agens primo unitur

3 d.14-0046 1

d.14-0046 unitur corpori, non ut sustentetur ab illo, sed potius ut utatur illo ut

4 d.14-1200 10

d.14-1200 1 Haec quaestio exit ex praecedenti. Omnis enim forma unitur

5 d.14-1261 7

d.14-1261 communicationem vel separationem; dum autem anima unitur, perficit totum

6 d.14-1362 2

d.14-1362 corpori unitur a Deo ut ibi habeat omnem perfectionem suam. Quia

UNIUNTUR

1 d.8-0460 9

d.8-0460 eadem numero vim, quia imaginatio et sensus exterior uniuntur per

2 d.9-0393 8

d.9-0393 opinio asserens quod phantasma et intellectus agens uniuntur effective

3 d.10-0031 1

d.10-0031 uniuntur, illud amando et cognoscendo.

4 d.10-0131 7

d.10-0131 homine reperitur, nam in solo homine uniuntur cognitio sensitiva et

5 d.14-1150 7

d.14-1150 cognoscat. Ratio eius est, quia animae uniuntur corporibus ut

6 d.14-1212 3

d.14-1212 naturali vinculo uniuntur materiae. Earum enim esse est materiale et

UNIUS

1 d.8-0461 2

d.8-0461 modum unius virtutis ad perfecte sentiendum, quod munus est

2 d.9-0210 6

d.9-0210 patet ex diverso modo intelligendi unius et alterius.

3 d.9-0579 3

d.9-0579 inquantum actio unius potentiae habet necessariam connexionem cum

4 d.9-2013 2

d.9-2013 laesio unius redundet in aliam.

5 d.10-0477 8

d.10-0477 De apprehensione etiam sunt argumenta, nam actus unius *

UNIUSCUIUSQUE

1 d.9-1128 5

d.9-1128 Formalis est illa qua uniuscuiusque rei propria ratio concipitur,

2 d.9-1131 1

d.9-1131 uniuscuiusque rei essentiam consideremus, et haec formalis abstractio *

3 d.11-0294 4

d.11-0294 et oppositum malum, uniuscuiusque rationem propriam distincte

4 d.12-0659 1

d.12-0659 uniuscuiusque propriam rationem quaerit. Quod sane arguit virtutem

UNIVERSALE

1 d.9-0087 6

d.9-0087 potentia, debet habere obiectum minus universale; tum etiam, quia alias

2 d.9-0375 3

d.9-0375 Item, repraesentare universale abstractum est repraesentare

3 d.9-0564 6

d.9-0564 determinante. Sed contra. Nam agens universale non determinatur ad *

4 d.9-0574 1

d.9-0574 universale determinari ab aliquo ut ab exemplari; et haec determinatio *

5 d.9-0917 4

d.9-0917 intellectum qui cognoscit universale et singulare, sicut est eadem linea

6 d.9-0939 5

d.9-0939 12 Quomodo intellectus cognoscat universale. Sed superest ut *

7 d.9-0940 6

d.9-0940 explicemus modum quo intellectus cognoscit universale proprie.

8 d.9-0950 4

d.9-0950 Prima est, an universale et singulare cognoscantur per duas

9 d.9-0953 1

d.9-0953 universale cognoscitur per speciem repraesentantem naturam sine *

10 d.9-0956 2

d.9-0956 cognoscit universale, id facit per speciem repraesentantem rem singularem.

11 d.9-0959 9

d.9-0959 virtutem ad illam efficiendam et est naturale ac universale agens non

12 d.9-1004 2

d.9-1004 considerare universale; et eodem modo cognoscit genera per *

13 d.9-1006 6

d.9-1006 14 An postquam factum est universale remaneat in intellectu aliqua

14 d.9-1012 1

d.9-1012 universale abstracte et universaliter, et eo modo quo fuit cognitum.

15 d.9-1027 5

d.9-1027 15 An prius cognoscatur universale quam singulare. Secunda

16 d.9-1029 5

d.9-1029 cognoscatur ab intellectu, an universale an singulare. Nam D Thomas,

17 d.9-1037 1

d.9-1037 universale ab intellectu.

18 d.9-1049 3

d.9-1049 singulare quam universale.

19 d.9-1087 4

d.9-1087 aliquis homo est universale; ergo.

20 d.9-1092 4

d.9-1092 obiectum sensus est universale non secundae intentionis, sed primae,

21 d.9-1094 1

d.9-1094 universale non attingitur a sensu in sua universalitate, sed attingitur *

22 d.9-1158 3

d.9-1158 19 An universale fiat per abstractionem an per comparisonem.

23 d.9-1160 1

d.9-1160 universale fiat ab intellectu, an per abstractionem, an vero per *

24 d.9-1210 7

d.9-1210 Et natura primo modo solet dici universale physicum, quia

25 d.9-1212 5

d.9-1212 Secundo modo solet dici universale metaphysicum.

26 d.9-1213 3

d.9-1213 Tertio modo universale logicum, quamvis haec nomina non

27 d.9-1239 3

d.9-1239 27 Unde universale primo modo est ens reale. Universale *

28 d.9-1244 9

d.9-1244 intentione intellectus et ut denominata ab illa. Unde universale primo

29 d.9-1249 4

d.9-1249 Asserunt enim multi universale fieri per abstractionem. Quam

30 d.9-1265 4

d.9-1265 Alii vero opinantur universale fieri per notitiam comparativam.

31 d.10-0326 1

d.10-0326 universale bonum omnium rerum, et bonum ipsius est bonum meum et

32 d.12-0042 7

d.12-0042 2 dicitur quod bonum est ita universale ac ens, nam est passio

33 d.12-0101 2

d.12-0101 respiciat universale bonum, necesse est quod habeat efficaciam movendi

34 d.14-0733 7

d.14-0733 procedere, nam antecedens habet verum quando universale

35 d.14-0735 2

d.14-0735 specie universale repraesentatur ab operante; et forte per illam

UNIVERSALEM

1 d.9-0854 1

d.9-0854 universalem, quia illa est indifferens, nec magis repraesentat hoc quam

2 d.9-0862 8

d.9-0862 tale singulare, determinetur intellectus ut per speciem universalem

3 d.9-1124 1

d.9-1124 universalem considerat absque conditionibus individuantibus. Tunc

4 d.9-1126 7

d.9-1126 18 Distinctio inter abstractionem formalem et universalem. Sed nota

5 d.14-0724 4

d.14-0724 Dices: Per speciem universalem potest anima separata *

6 d.14-0936 4

d.14-0936 tantum repraesentant naturam universalem, et ideo per illam non potest

UNIVERSALES

1 d.9-0779 4

d.9-0779 3 Nam res universales materiales repraesentantur per

2 d.9-0899 8

d.9-0899 gradu intellectus est imperfectissimus, ideo potest naturas universales

3 d.9-0946 1

d.9-0946 universales sunt et communes.

4 d.9-1157 2

d.9-1157 res universales concipere.

5 d.9-1255 1

d.9-1255 universales, nam ipse, 2 De Anima, tx 60, ait quod intellectus *

6 d.9-1259 1

d.9-1259 universales.

7 d.9-2564 6

d.9-2564 practici quam alii, nam sermones universales aliquid magis de *

8 d.10-0129 5

d.10-0129 circa res spirituales et universales; sunt ergo isti appetitus distincti,

9 d.11-0035 3

d.11-0035 potentiae adeo universales; sed haec est sufficiens distinctio earum;

10 d.14-0919 2

d.14-0919 aliae universales, aliae sunt effectus et operationes rerum singularium.

UNIVERSALI

1 d.8-0494 4

d.8-0494 tamen in potentia universali in gradu sensitivarum neque est necessitas

2 d.9-0733 8

d.9-0733 Nam intellectus format propositionem ex singulari et universali

3 d.9-0836 2

d.9-0836 in universali, reflectit ad phantasma ipsum a quo res universalis

4 d.9-0869 4

d.9-0869 accidentibus, an in universali vel in singulari cognoscantur. Si primum, per

5 d.9-0876 7

d.9-0876 facere reflexionem illam, descendendo a natura universali ad *

6 d.9-1838 8

d.9-1838 concedunt posse nos cognoscere quidditatem angelorum in universali

7 d.9-2553 8

d.9-2553 quia eadem est ratio de actu in universali et in particulari. Hinc ergo

8 d.10-0237 1

d.10-0237 universali ad bonum et quando fertur ad malum est quia applicat

9 d.13-0210 3

d.13-0210 De virtute universali, Aristoteles semper ait esse in corde, quia

UNIVERSALIA

1 d.9-0380 5

d.9-0380 phantasia ipsa posset etiam universalialia cognoscere. Consequens est falsum;

2 d.9-0715 6

d.9-0715 singularia, prius illa conciperet quam universalialia. Consequens est contra

3 d.9-0719 2

d.9-0719 repraesentantes universalialia a phantasmatibus repraesentantibus *

4 d.9-0923 5

d.9-0923 non tantum, sed etiam universalialia cognoscit, singularialia non omitens.

5 d.9-0947 3

d.9-0947 13 An universalialia et singularialia cognoscantur per duas species distinctas.

6 d.9-0994 2

d.9-0994 quam universalia in illo contenta.

7 d.9-1046 6

d.9-1046 potest facile intellectus illud cognoscere; universalia autem non ita *

8 d.9-1065 5

d.9-1065 universalibus. Ibi enim comparavimus universalia inter se; hic autem

9 d.9-1071 6

d.9-1071 16 An intellectus tantum cognoscat universalia, an etiam sensus.

10 d.9-1077 7

d.9-1077 vero penetrant rei quidditatem; cognoscere autem universalia est *

11 d.9-1083 6

d.9-1083 1 Nam obiecta sensuum sunt universalia; sed unaquaeque *

12 d.9-1257 12

d.9-1257 ab speciebus. Et 3 De Anima, tx 18, ait quod si universalia essent

13 d.9-2442 7

d.9-2442 speculativum, quod speculativus versatur potissime circa universalia, et ideo

14 d.9-2444 1

d.9-2444 universalia versatur. Practicus vero potissime intendit ad particularia.

15 d.9-2448 2

d.9-2448 circa universalia versetur, tamen semper in ordine ad singularia.

16 d.9-2797 6

d.9-2797 quas non cognoscit intellectus, quia universalia tantum attingit. Et

UNIVERSALIBUS

1 d.9-1065 1

d.9-1065 universalibus. Ibi enim comparavimus universalia inter se; hic autem

2 d.9-1256 7

d.9-1256 movetur ad ultimam perfectionem a rebus universalibus; movetur autem

UNIVERSALIOR

1 d.8-0079 5

d.8-0079 perfectior, et ideo est universalior, uniens in se virtutem omnium *

2 d.9-2656 1

d.9-2656 universalior est quam habitus perficientes ipsam, quia est superior et

UNIVERSALIORA

1 d.9-0717 1

d.9-0717 universaliora nobis sunt notiora; ergo.

2 d.9-1064 5

d.9-1064 diximus 1 Physicorum, nempe universaliora esse prius cognoscibilia minus

UNIVERSALIORES

1 d.9-2784 7

d.9-2784 verum in intellectivis potentiis, quae sunt universaliores et

2 d.12-0699 1

d.12-0699 universaliores species cognoscit quam alius; in voluntatibus autem difficile

3 d.14-0895 8

d.14-0895 modum cognoscendi, scilicet sine discursu et per universaliores *

4 d.14-1090 7

d.14-1090 adaequatas capacitati suae; per species vero universaliores et quae *

UNIVERSALIS

1 d.8-0053 7

d.8-0053 Unde hic non dicitur esse sensus universalis, sed quidam particularis.

2 d.8-0310 7

d.8-0310 sunt particulares virtutes, quibus addi debuit universalis, quae *

3 d.9-0342 1

d.9-0342 universalis a singulari. Quod videtur sumpsisse ex Henrico, Quodl 5,

4 d.9-0386 8

d.9-0386 Sed dices quod non phantasma, sed natura universalis in

5 d.9-0388 2

d.9-0388 natura universalis nihil potest agere, nisi secundum quod habet

6 d.9-0708 2

d.9-0708 sit universalis, abstrahit ab hic et nunc; ergo species illius in modo

7 d.9-0727 9

d.9-0727 cognosci per propriam speciem, sed per speciem rei universalis, facta

8 d.9-0836 10

d.9-0836 in universali, reflectit ad phantasma ipsum a quo res universalis

9 d.9-0865 7

d.9-0865 habet principium sufficiens cognitionis; species autem universalis non

10 d.9-0879 1

d.9-0879 universalis possit esse per se subsistens, neque an sit phantasma, sed

11 d.9-0883 9

d.9-0883 2 arguitur: Si in intellectu tantum esset species universalis

12 d.9-0960 6

d.9-0960 impeditum; ergo non efficit speciem universalis abstracti, scilicet *

13 d.9-0995 4

d.9-0995 Modus autem cognoscendi universalis hic esse videtur: Quia *

14 d.9-1007 2

d.9-1007 species universalis. Sed advertendum est quod in responsione tantum

15 d.9-1008 7

d.9-1008 diximus quod ad primam conceptionem rei universalis non est *

16 d.9-1010 4

d.9-1010 prima conceptione rei universalis, dubium esse potest an ex vi

17 d.9-1020 5

d.9-1020 intellectus formavit conceptum rei universalis, postea facile concipit

18 d.9-1031 4

d.9-1031 prius formari conceptum universalis. Idem tenet Richardus, in 2, d 24

19 d.9-1073 1

d.9-1073 universalis sit propria intellectus an etiam sensibus conveniat.

20 d.9-1079 5

d.9-1079 Item, quia illa cognitio universalis est nimis immaterialis,

21 d.9-1090 4

d.9-1090 potest esse abstractio universalis.

22 d.9-1100 8

d.9-1100 Aristoteles, 2 Posteriorum, ait quod sensus est universalis, sentire vero,

23 d.9-1110 2

d.9-1110 abstractio universalis est ex virtute et immaterialitate potentiae; ille

24 d.9-1121 1

d.9-1121 universalis naturam.

25 d.9-1125 8

d.9-1125 enim per actum illum repraesentatur natura ut universalis et abstracta.

26 d.9-1127 7

d.9-1127 quod haec abstractio alia solet dici universalis abstractio, alia formalis.

27 d.9-1134 3

d.9-1134 Abstractio vero universalis est propria abstractio superioris ut

28 d.9-1138 10

d.9-1138 abstractio formalis, quia per illam non consideratur res ut universalis est,

29 d.9-1142 2

d.9-1142 et universalis, quia in illa concipitur res ut universalis et communis.

30 d.9-1142 9

d.9-1142 et universalis, quia in illa concipitur res ut universalis et communis.

31 d.9-1146 4

d.9-1146 cognoscendas, nam abstractio universalis fuit necessaria ad sumenda

32 d.9-1164 6

d.9-1164 Est enim notandum quod natura universalis quae ab *

33 d.9-1168 7

d.9-1168 sed cognoscitur ab intellectu; haec autem universalis natura a parte rei

34 d.9-1203 8

d.9-1203 Prima est quae a parte rei dicitur universalis.

35 d.9-1291 5

d.9-1291 multis; ergo est tunc universalis alio modo quam in rebus.

36 d.9-1297 5

d.9-1297 ergo fit aliquo modo universalis.

37 d.9-1450 3

d.9-1450 de cognitione universalis, quod prius concipitur per speciem

38 d.9-2548 10

d.9-2548 “Hoc malum est fugiendum”, practicus est, ergo et ille universalis:

39 d.10-0050 8

d.10-0050 sed manet. Practicus vero esse potest et universalis et particularis et

40 d.10-0051 5

d.10-0051 uterque diversimode movet, nam universalis, ut quiescens, id est ut

41 d.10-0053 6

d.10-0053 causa movens in virtute primae universalis. In cap 12 et 13 nihil dicit

42 d.11-0055 1

d.11-0055 universalis in illo genere quae apprehendit omne obiectum sensibile; ergo

43 d.11-0056 6

d.11-0056 illi correspondet una potentia appetitiva universalis in illo gradu quae

44 d.11-0164 7

d.11-0164 Haec patet ex dictis, nam tam universalis potentia est appetitus

45 d.12-0014 4

d.12-0014 immaterialis, atque adeo universalis in ipso genere. His ergo

46 d.12-0130 3

d.12-0130 Et ratio universalis est etiam facta, quia voluntas est quae finem

47 d.12-0848 9

d.12-0848 natura autem intellectuali, quae secundum se capax est universalis et

48 d.13-0193 3

d.13-0193 vero est universalis virtus, influens in omnes potentias sensitivas et *

UNIVERSALISSIMA

1 d.8-0540 4

d.8-0540 sensus interior est universalissima potentia in suo gradu; ergo habet *

2 d.9-2629 6

d.9-2629 Tandem, quia potentia intellectiva est universalissima in suo

3 d.12-0029 6

d.12-0029 potentialium appetitivarum; ergo est potentia universalissima in illo genere;

4 d.12-0037 8

d.12-0037 habet rationem entis; sed voluntas est potentia universalissima; ergo.

5 d.12-0038 5

d.12-0038 Respondetur, 1, quod est universalissima in suo genere,

6 d.12-0723 1

d.12-0723 universalissima et quicquid una intelligit alia potest amare; et e contra. Tamen

UNIVERSALISSIMAM

1 d.11-0065 1

d.11-0065 universalissimam intra latitudinem obiecti sensibilis; ergo.

UNIVERSALISSIMUM

1 d.8-0541 1

d.8-0541 universalissimum obiectum adaequatum in illo gradu; illud autem est

2 d.12-0030 3

d.12-0030 ergo habet universalissimum obiectum, quod est bonum in communi.

3 d.12-0040 2

d.12-0040 habere universalissimum obiectum; huiusmodi autem est bonum, ut patet

UNIVERSALITAS

1 d.9-1207 3

d.9-1207 Tertia est universalitas relationis, quae est quasi applicatio

2 d.9-1214 7

d.9-1214 sint omnino necessaria, nam etiam prima universalitas potest optime

3 d.9-1217 3

d.9-1217 Secunda etiam universalitas, quamvis metaphysica dicatur, quia ad

4 d.9-1241 8

d.9-1241 communiter etiam dici solet “ens rationis”, quia universalitas illa *

5 d.9-1281 9

d.9-1281 habebat in rebus, negari non potest, sive illa universalitas vocetur

6 d.11-0658 7

d.11-0658 diversorum mediorum inquisitio, nec in cognitione universalitas ut ex tali *

UNIVERSALITATE

1 d.9-0182 9

d.9-0182 79, a 8, ad 1, et ideo in universalitate obiecti non distinguuntur.

2 d.9-0751 5

d.9-0751 Et ratio desumitur ex universalitate illius. Est enim superior

3 d.9-1094 8

d.9-1094 universale non attingitur a sensu in sua universalitate, sed attingitur *

4 d.9-1167 8

d.9-1167 existentis in multis. Quapropter natura sub hac universalitate non fit,

5 d.12-0430 1

d.12-0430 universalitate. In hoc enim superat intellectus alias potentias sensitivas,

UNIVERSALITATEM

1 d.9-1166 1

d.9-1166 universalitatem quamdam, quae consistit in unitate formali eiusdem naturae *

2 d.9-1202 1

d.9-1202 universalitatem in natura:

3 d.9-1253 8

d.9-1253 Anima, tx 8, ubi dicit intellectum facere universalitatem in rebus.

UNIVERSALITATIS

1 d.9-1208 3

d.9-1208 illius secundae universalitatis ad naturam ipsam, ac si in illa existeret

2 d.9-1280 6

d.9-1280 quod abstrahitur, habere aliquem modum universalitatis quem non

3 d.9-1285 4

d.9-1285 dubio alium modum universalitatis haberet quem nunc habet; ergo

4 d.9-1287 8

d.9-1287 ut sic repraesentata et concepta habet modum universalitatis quem

5 d.9-1301 2

d.9-1301 relationem universalitatis fieri per abstractionem, sine dubio est falsa,

6 d.9-1314 3

d.9-1314 aliqua relatio universalitatis; ergo nec consurgit talis relatio nec habet

UNIVERSALITER

1 d.9-0345 2

d.9-0345 relucens universaliter sub lumine intellectus agentis.

2 d.9-0379 6

d.9-0379 Item, si phantasma ipsum repraesentaret universaliter, *

3 d.9-1009 4

d.9-1009 necessaria species repraesentans universaliter et abstracte, tamen facta

4 d.9-1012 4

d.9-1012 universale abstracte et universaliter, et eo modo quo fuit cognitum.

5 d.10-0366 6

d.10-0366 eodem modo opinantur. Quidam enim universaliter id asserunt; alii

6 d.10-0375 6

d.10-0375 immediate et physice fit; et universaliter actus dicitur elicitus respectu similis *

7 d.12-0322 3

d.12-0322 testimonia adducta universaliter loquuntur.

UNIVERSALIUM

1 d.9-0700 1

d.9-0700 universalium. Idem 1 Posteriorum, cap 20, 3 Metaphysicae, cap 6. Ex qua

2 d.9-0702 1

d.9-0702 universalium, ita intellectus est universalium et non singularium. Quod

3 d.9-0702 5

d.9-0702 universalium, ita intellectus est universalium et non singularium. Quod

4 d.9-0801 8

d.9-0801 agenti, et cur etiam possit efficere species universalium et non

5 d.9-0902 6

d.9-0902 sensuum, et ideo attingit cognitionem universalium, non tamen est cur

6 d.9-0921 4

d.9-0921 quod intellectus est universalium, sensus vero singularium, sic *

UNIVERSALIUS

1 d.12-0036 4

d.12-0036 voluntatis, quoniam ens universalius bono est, nam etiam malum *

UNIVERSI

1 d.9-1743 9

d.9-1743 inchoatus, et ideo naturae ordo postulat ad complementum universi, ut

2 d.9-1862 7

d.9-1862 Alius modus esse potest ex perfectione universi. Et sic

3 d.14-0744 8

d.14-0744 incompletum. Et hinc posset inferre ad perfectionem universi pertinere

4 d.14-0980 9

d.14-0980 particulares actiones et effectus materiales et singulares huius universi,

5 d.14-1216 8

d.14-1216 est ut describatur in ea forma totius universi, et fiat saeculum *

6 d.14-1445 3

d.14-1445 propter perfectionem universi, de cuius perfectione est ut homo sit.

UNIVERSO

1 d.9-1745 6

d.9-1745 Item, effectus plurimi sunt in universo qui non possunt tribui

2 d.9-1748 7

d.9-1748 convinci, quia nullus est effectus in universo qui necessariam omnino *

3 d.9-1772 4

d.9-1772 plures effectus in universo, et cum illis maiorem connexionem, et ideo

UNIVERSUM

1 d.8-0339 9

d.8-0339 idem est de aestimatiuva et memoria, et in universum de potentia *

2 d.14-1267 5

d.14-1267 substantiae animae, sicut in universum actus proportionantur potentiae et est

UNO

1 d.8-0082 10

d.8-0082 litteram, cap 16, comparat sensus externos quinque rivulis ab uno sensu

2 d.8-0452 10

d.8-0452 phantasia, immo de tota virtute sentiendi interiori tamquam de uno

3 d.8-0690 5

d.8-0690 Tripliciter autem causantur insania: uno modo quando fit

4 d.9-1666 1

d.9-1666 uno modo quantum ad actualem existentiam, alio modo quando

5 d.10-0557 7

d.10-0557 tamen negamus quin possit voluntas medio uno actu suo alium efficere.

6 d.11-0555 5

d.11-0555 conducunt ad rerum apprehensionem uno vel alio modo faciendas.

7 d.11-0566 7

d.11-0566 Nota quod dupliciter unum alteri subditur: uno modo *

8 d.12-0286 6

d.12-0286 5 Sciendum est tamen libertatem uno modo opponi servituti, in

9 d.14-0081 12

d.14-0081 4 Ex quo infero, 1, quod ista mutatio non est ab uno modo *

UNOQUOQUE

1 d.8-0501 4

d.8-0501 dissentiant, potuimus ex unoquoque accipere quod rationi consonum

UNUM

1 d.8-0440 6

d.8-0440 enim fiunt ab eadem, cum unum in alio fundetur.

2 d.8-0442 7

d.8-0442 videtur sensum interiorem tantum esse realiter unum.

3 d.8-0444 5

d.8-0444 communis et phantasia sunt unum inter se; et similiter aestimativa et

4 d.8-0456 7

d.8-0456 ille sensus memoratur tantum; ergo ponit unum principem sensum

5 d.8-0517 1

d.8-0517 unum obiectum formale adaequatum circa quod exerceat quoddam

6 d.9-0125 1

d.9-0125 unum secundum rationem formalem, sub qua debent comprehendi

7 d.9-1051 3

d.9-1051 viderunt nisi unum solem, numquam formant conceptum solis in *

8 d.9-1108 1

d.9-1108 unum, non viso alio, quia illud non imprimit speciem sui in visu.

9 d.9-1757 9

d.9-1757 enim scit proprium conceptum alicuius angeli formare, et unum ab

10 d.9-2260 8

d.9-2260 1 Intellectum agentem et possibilem non esse unum in

11 d.9-2617 9

d.9-2617 Et ratio est, quia obiectum adaequatum intellectus est unum

12 d.10-0033 2

d.10-0033 scilicet: unum immobile, et hoc est bonum quod sub actione cadit;

13 d.10-0043 1

d.10-0043 unum ex alio concludere et per aliud mensurare. Et ideo appetitus, qui

14 d.10-0220 7

d.10-0220 morali philosophia, nam bonum et appetibile unum sunt, et tantum

15 d.11-0069 5

d.11-0069 conclusimus supra tantum dari unum sensum interiorem et non

16 d.11-0106 6

d.11-0106 actuum, nam una potentia, dum unum actum exercet, distrahitur ab aliis;

17 d.11-0566 4

d.11-0566 Nota quod dupliciter unum alteri subditur: uno modo *

18 d.12-0094 8

d.12-0094 haec acceptatio, si sit efficax et separans unum medium ab aliis, illud

19 d.12-0134 2

d.12-0134 ad unum primum et intrinsecum movens omnes alias, ut recta sit

20 d.12-0218 7

d.12-0218 1 Quia potentia, quae deliberat ad unum, non est libera; sed *

21 d.12-0219 4

d.12-0219 voluntas terminatur ad unum, scilicet bonum; ergo.

22 d.12-0306 4

d.12-0306 Haec conclusio est unum ex fundamentis fidei nostrae. Dicitur

23 d.12-0804 9

d.12-0804 Quod autem in naturalibus voluntas possit exire in unum meliorem

24 d.13-0055 10

d.13-0055 membrorum, nam ideo sunt iuncturae in animalibus, in quibus unum *

25 d.13-0057 4

d.13-0057 inclusum ut possit unum in alio moveri quasi in cardine. Quod docet *

UNUMQUODQUE

1 d.9-0134 2

d.9-0134 notavit, unumquodque cognoscitur sicuti est; huiusmodi autem entia *

2 d.12-0458 1

d.12-0458 unumquodque bonum cognitum ea ratione et modo quo diligibile est

UNUS

1 d.8-0021 3

d.8-0021 Utrum sit unus tantum sensus interior, an vero plures.

2 d.8-0284 2

d.8-0284 requiritur unus sensus interior, qui est sensus communis; ad *

3 d.8-0300 3

d.8-0300 hoc quod unus possit plura quam alius, sed per hoc quod unus non

4 d.8-0300 12

d.8-0300 hoc quod unus possit plura quam alius, sed per hoc quod unus non

5 d.8-0302 4

d.8-0302 sensus interni, quorum unus potest quidquid alius et plura, superflue

6 d.8-0382 6

d.8-0382 autem diversos sensus internos, ut unus cognoscat in praesentia tantum,

7 d.8-0528 10

d.8-0528 modo definiri; et idem est de reminiscentia, etc. Quapropter unus est

8 d.8-0702 5

d.8-0702 interioris, nam ille est unus et non potest esse in tribus.

9 d.9-2216 3

d.9-2216 nam licet unus et idem non semper intelligat, tamen absolute inter

10 d.9-2713 8

d.9-2713 18 Sed restat dubium circa dicta, an unus et idem habitus

11 d.9-2919 9

d.9-2919 distinctos et in modo operandi valde differunt, nam unus operatur

12 d.10-0158 9

d.10-0158 Superfluum enim ponitur in hoc duplex appetitus, nam unus sufficit ad

13 d.10-0324 6

d.10-0324 modo me pertinet, vel est unus mecum, nam vel est creatura vel *

14 d.11-0528 7

d.11-0528 habent contrarium; in irascibili vero datur unus sine contrario, cuius *

15 d.12-0698 6

d.12-0698 relucet in modo cognoscendi, nam unus altiori modo et per

16 d.13-0141 8

d.13-0141 quod appetit; ergo nulla est ratio quare unus sit actus elicitus ab

17 d.14-0769 15

d.14-0769 Durandi, in 2, d 3, q 6, qui idem dicit in angelis, scilicet quod unus

18 d.14-0810 6

d.14-0810 2, sequeretur quod de facto unus angelus imprimeret speciem

19 d.14-0828 2

d.14-0828 ut unus angelus illuminetur ab alio.

UNUSQUISQUE

1 d.9-1052 8

d.9-1052 communi, sed tantum concipiunt quem vident, ut unusquisque in se ipso

URGENT

1 d.10-0464 5

d.10-0464 naturalibus, et quoddammodo magis urgent de actibus naturalibus,

2 d.11-0089 7

d.11-0089 Tandem rationes probantes hanc distinctionem non urgent, et

URGENTES

1 d.14-0837 5

d.14-0837 pro illa factae videntur urgentes et urgentiores quam factae pro *

URGENTIORES

1 d.14-0837 7

d.14-0837 pro illa factae videntur urgentes et urgentiores quam factae pro *

URGET

1 d.9-0451 8

d.9-0451 phantasma est imperfectior; sed haec ratio nihil urget in contraria *

2 d.9-0916 3

d.9-0916 locus non urget, quia Aristoteles tantum intendit eundem esse *

USITATA

1 d.11-0225 1

d.11-0225 usitata, iuxta quam D Hieronymus, in illud Mt 5: "Qui viderit mulierem

USITATUS

1 d.9-1524 11

d.9-1524 perfectione enim operationis colligitur perfectio rei. Et hic est modus usitatus

USQUE

1 d.9-1660 10

d.9-1660 Thomas, supra, et 3 Contra Gentes, a cap 4 usque ad 45; Albertus, 3

2 d.9-1661 8

d.9-1661 De Anima, tract 3, a c. 6 usque ad 11, Commentator, dicto tx 36.

3 d.9-1875 9

d.9-1875 evidenter cognoscimus illam esse et quidditatem eius etiam usque ad

4 d.9-1994 3

d.9-1994 materialis cognitionem usque ad suam singularitatem. Hinc autem

5 d.9-2752 5

d.9-2752 Confessionum, a cap 8 usque ad 14; Magister, in 1, d 3; et ibi

6 d.11-0262 7

d.11-0262 late D Thomas, 1.2, qq 22 usque ad 48.

USU

1 d.8-0705 10

d.8-0705 Item, illa assignatio est contra Galenum, qui 8 De usu partium,

2 d.9-1915 10

d.9-1915 In quo etiam est, 2, certum non habere in usu istarum *

3 d.11-0032 7

d.11-0032 Hieronymo. Idem tenet Galenus, 6 De usu partium, cap 18.

4 d.12-0379 2

d.12-0379 libero usu propriarum operationum; eligere autem et aliis uti potentiis

5 d.14-1289 3

d.14-1289 numquam carere usu rationis, tamen naturale est illi ut per aliquot annos

USUI

1 d.12-0110 7

d.12-0110 actus alterius potentiae humanae, quae subditur usui et motioni *

USUM

1 d.8-0708 8

d.8-0708 communem meatum qui in medio est. Et usum eorum alio modo

2 d.9-2421 6

d.9-2421 potestate hominis, quantum ad suum usum et exercitium, quantum ad *

3 d.9-2608 9

d.9-2608 nam prudentia etiam dirigit actus intellectus, quantum ad usum; vel

4 d.9-2675 3

d.9-2675 quantum ad usum moralem, scilicet quod studiose fiat; alio modo

5 d.13-0265 4

d.13-0265 in pueris ante usum rationis et in amentibus. Et tunc nec impedit *

USURPARI

1 d.11-0008 1

d.11-0008 usurpari solet, scilicet ut significat ipsum appetitum quatenus contra

USUS

1 d.9-1855 7

d.9-1855 Tertius est per effectus, quo potissime usus est Aristoteles,

2 d.9-1973 5

d.9-1973 Quia laesa phantasia, laeditur usus rationis; et impedita

3 d.9-2290 8

d.9-2290 Respondetur: Suo modo etiam dici posset, sed usus non

4 d.9-2592 7

d.9-2592 "operationem" significans. Et hic videtur communis usus

5 d.12-0085 5

d.12-0085 voluntatis, electio scilicet et usus, nam postquam voluntas intendit *

6 d.12-0096 9

d.12-0096 illud medium executioni mandetur, et ad hoc servit usus, qui est *

7 d.12-0103 2

d.12-0103 dicitur usus.

UT

1 d.8-0040 6

d.8-0040 eandem potentiam debet cognoscere extrema, ut possit iudicare inter

2 d.8-0043 4

d.8-0043 sensum communem, nempe ut cognoscat operationes sensuum

3 d.8-0047 2

d.8-0047 communem, ut percipiat sensibilia communia per proprias species,

4 d.8-0049 6

d.8-0049 cognoscit sensibilia communia quam exterior, ut d 67 annotavimus, et D

5 d.8-0090 5

d.8-0090 sumpta est a lumine, ut in praesenti textu 162 constat, iuxta

6 d.8-0103 3

d.8-0103 est phantasia, ut in somniis.

7 d.8-0106 10

d.8-0106 verificari condicionaliter, id est, licet non manerent sensus, etc, ut patet in

8 d.8-0139 9

d.8-0139 si nulla sit opinio vel probabilitas mali eventuri, ut experientia docet.

9 d.8-0142 2

d.8-0142 aliquando, ut si fit fortis et vehemens. Et hoc insinuat Aristoteles in

10 d.8-0145 11

d.8-0145 numquam movet appetitum, nisi illi misceatur opinio mali vel boni ut *

11 d.8-0146 7

d.8-0146 possibilis. Vehemens apprehensio facit considerare malum ut possibile, et

12 d.8-0156 5

d.8-0156 etiam sensum communem comprehendas, ut Philoponus exposuit.

13 d.8-0159 5

d.8-0159 Clarius ergo definitur phantasia, ut sit potentia quae species

14 d.8-0177 9

d.8-0177 dividere. Sed haec virtus excedit limites partis sensitivae, ut supra

15 d.8-0185 8

d.8-0185 1, dicitur quaedam potentia quae cognoscit praeterita ut iam *

16 d.8-0189 7

d.8-0189 disconvenientis, licet illam praesentem non habeat, ut canes dormientes

17 d.8-0232 9

d.8-0232 ipsum intellectum intelligit, quem putat esse potentiam organicam, ut

18 d.8-0234 2

d.8-0234 munus, ut “imaginationem, memoriam intellectionemque” efficiat.

19 d.8-0250 5

d.8-0250 sufficienti fundamento loquitur, nam, ut videbimus, qua ratione *

20 d.8-0336 4

d.8-0336 coniunctione ad intellectum, ut diximus.

21 d.8-0357 2

d.8-0357 est ut una sit facile appraehensiva, alia conservativa; sed haec ratio

22 d.8-0368 7

d.8-0368 Et praeterea, est contra experientiam, alias ut species rerum

23 d.8-0374 9

d.8-0374 eorum sensationes; sed hoc idem est officium imaginativae, ut *

24 d.8-0376 6

d.8-0376 praesentem habemus, non sentimus illam, ut etiam D Thomas et *

25 d.8-0379 8

d.8-0379 imaginationem non distingui, quia si distinguerentur, maxime ut *

26 d.8-0382 5

d.8-0382 autem diversos sensus internos, ut unus cognoscat in praesentia tantum,

27 d.8-0388 1

d.8-0388 ut plumbum. Tamen ad oppositum dicitur quod haec immutatio non

28 d.8-0402 2

d.8-0402 specierum, ut supra probatum est; ergo nec est talis distinctio *

29 d.8-0407 5

d.8-0407 nam potentia cognoscens lupum ut inimicum, non alia ratione id *

30 d.8-0415 2

d.8-0415 lupum ut sic, ut alia iudicet esse inimicum.

31 d.8-0415 4

d.8-0415 lupum ut sic, ut alia iudicet esse inimicum.

32 d.8-0438 5

d.8-0438 diversarum sit ita diversa ut sit tribuenda diversis potentiis. Nego item

33 d.8-0446 9

d.8-0446 autem, reminiscencia et imaginatio non ponuntur in numero, ut

34 d.8-0449 3

d.8-0449 Et haec, ut arbitror, est sententia Aristotelis, nam imprimis,

35 d.8-0482 3

d.8-0482 ad illum ut intellectus practicus; ergo secundum illum non *

36 d.8-0489 9

d.8-0489 solutum, nisi forte quod proprium est potentiarum materialium ut *

37 d.8-0496 2

d.8-0496 altiorem, ut est intellectus, invenitur limitata et determinata ad *

38 d.8-0522 7

d.8-0522 intellectiva sunt plurima nomina significantia intellectum, ut intellectus, ratio,

39 d.8-0544 6

d.8-0544 quaedam sensibilia communia, quae cognoscuntur ut quidam modi

40 d.8-0545 9

d.8-0545 sensibilibus priorum, ita in sensu interiori aliquid cognoscitur ut

41 d.8-0547 8

d.8-0547 cognoscibilem; et hoc est sensibile in communi, ut abstrahit a sensibilibus

42 d.8-0549 2

d.8-0549 interiori ut modificans obiectum proprium, et isto modo cognoscuntur

43 d.8-0550 4

d.8-0550 rationes non sensatae, ut ratio disconvenientis, inimicitiae, et eodem

44 d.8-0556 9

d.8-0556 vel speculativum de re, et tandem memoria praeteritorum, ut ex *

45 d.8-0576 3

d.8-0576 internum, tamen ut phantasia significat potentiam perfectam cognoscentem

46 d.8-0593 7

d.8-0593 Dices: Memoria est cognitio praeteritae cognitionis, ut *

47 d.8-0600 6

d.8-0600 cognoscit sensationes externorum sensuum, non ut obiecta propria, sed ut

48 d.8-0600 10

d.8-0600 cognoscit sensationes externorum sensuum, non ut obiecta propria, sed ut

49 d.8-0605 3

d.8-0605 memoriam circumstantiarum, ut loci, temporis, etc. De quo *

50 d.8-0609 2

d.8-0609 pertinet, ut infra.

51 d.8-0622 6

d.8-0622 sed hoc non est verum, ut patet. Averroes vero respondet quod

52 d.8-0629 2

d.8-0629 quidem ut significat habitum consultandi de agendis secundum

53 d.8-0630 3

d.8-0630 rectam rationem, ut definit 6 Ethicorum, sed ut significat iudicium

54 d.8-0630 8

d.8-0630 rectam rationem, ut definit 6 Ethicorum, sed ut significat iudicium

55 d.8-0634 4

d.8-0634 rigore disciplina sumpta, ut significat instructionem sumptam ab alio

56 d.8-0635 6

d.8-0635 ad operandum secundum rationem, sed ut late significat quamdam

57 d.8-0647 4

d.8-0647 nec potest dici, ut D Thomas ibi respondet, non moveri auditu, sed

58 d.8-0651 3

d.8-0651 Item nam ut congregentur necesse est quod motus certo modo

59 d.8-0674 11

d.8-0674 cogitationibus intellectus, unde cordi non ita tribuuntur, quia in eo ut

60 d.8-0678 7

d.8-0678 appetitu, qui vere est in corde, ut infra, et dicuntur cogitationes

61 d.8-0697 6

d.8-0697 laedantur omnes operationes prave fiunt, ut contingit in phreneticis.

62 d.8-0710 7

d.8-0710 reiecimus; sed addit ulterius etiam deservire ut in illis elaborentur

63 d.8-0717 1

d.8-0717 ut visus aliquando laeditur, ne possit longe videre; aliquando aliis *

64 d.8-0720 8

d.8-0720 temperatum, et organum possit diversimode temperari, ita ut diversae

65 d.8-0728 2

d.8-0728 laesione, ut patet, nam etiam si oculos claudat patitur eandem *

66 d.8-0738 1

d.8-0738 ut communiter fertur. Et D Thomas, 3 Contra Gentes, cap 99, ait

67 d.8-0744 8

d.8-0744 proveniunt varii effectus in corpore. Imaginatio etiam, ut diximus,

68 d.9-0008 6

d.9-0008 Secunda: Intellectus debet esse immixtus, ut omnia *

69 d.9-0044 7

d.9-0044 distinguitur. Haec conclusio non est posita, ut iacet in textu, sed posita est

70 d.9-0113 6

d.9-0113 nostri, secundum se, est ens ut sic.

71 d.9-0127 9

d.9-0127 in re aliquam rationem formalem unam; ergo ens, ut illis commune,

72 d.9-0131 11

d.9-0131 cognosci aliquo modo, tamen semper per ordinem ad entia realia, ut

73 d.9-0132 4

d.9-0132 privationes per habitum, ut Aristoteles, lib 3, cap 6.

74 d.9-0133 3

d.9-0133 Praeterea quia, ut D Thomas, Quodl 11, a 2, optime *

75 d.9-0149 9

d.9-0149 ergo ex se habet tantum cognoscere res sensibiles ut illi proportionatas.

76 d.9-0177 3

d.9-0177 tantum corporalia, ut proportionata sibi, intelligat; ex parte vero suae

77 d.9-0185 6

d.9-0185 Dicunt quidam quod istae potentiae, ut potentiae sunt, non

78 d.9-0186 4

d.9-0186 differunt specie, tamen ut proprietates sunt a diversis essentiis *

79 d.9-0197 4

d.9-0197 Item, illae potentiae, ut potentiae sunt, sunt accidentia, et

80 d.9-0198 6

d.9-0198 non communia; ergo propria; ergo ut potentiae erunt proprietates;

81 d.9-0206 3

d.9-0206 potentiae, quae ut potentiae sunt eiusdem speciei, non differunt ut *

82 d.9-0206 10

d.9-0206 potentiae, quae ut potentiae sunt eiusdem speciei, non differunt ut *

83 d.9-0209 12

d.9-0209 ultima, videtur dicere esse eiusdem speciei. Sed id non est credibile, ut

84 d.9-0215 9

d.9-0215 angelicus habet rem spiritualem et praecipue propriam essentiam ut

85 d.9-0231 2

d.9-0231 animalis ut sic, in qua ipsa animalia conveniunt; et saepe contingit res

86 d.9-0243 2

d.9-0243 intellectus ut omnia comprehendit. Unde ens, ut obiectum est

87 d.9-0243 7

d.9-0243 intellectus ut omnia comprehendit. Unde ens, ut obiectum est

88 d.9-0244 8

d.9-0244 Metaphysicae, distinguitur ab ente mobili; ens vero ut est obiectum

89 d.9-0247 1

d.9-0247 ut cognoscibile est, voluntas inquantum bonum et appetibile; et ita

90 d.9-0298 5

d.9-0298 forma illius, consequens est ut uniatur illi, ut illo utatur ad suas *

91 d.9-0298 8

d.9-0298 forma illius, consequens est ut uniatur illi, ut illo utatur ad suas *

92 d.9-0310 2

d.9-0310 Narbonensem, ut refert Picus Mirandula in suis Conclusionibus. Et *

93 d.9-0324 8

d.9-0324 tamen quia solum ipsum non est sufficiens, ut ratio facta ostendit,

94 d.9-0365 8

d.9-0365 phantasmate vel in intellectu possibili. Non primum, ut probatum est. Si

95 d.9-0389 11

d.9-0389 aliquod esse; non autem habet aliquod esse in se, sed ut plurimum in

96 d.9-0394 6

d.9-0394 ad productionem speciei: intellectus agens ut principalis agens, *

97 d.9-0395 2

d.9-0395 phantasma ut instrumentum.

98 d.9-0402 5

d.9-0402 similitudo; ergo conveniens est ut ex parte principii activi sit aliqua *

99 d.9-0423 7

d.9-0423 spiritualis supra materialem. Cruciantur enim theologi ut inveniant *

100 d.9-0453 8

d.9-0453 Ultimo arguitur, quia rectus ordo naturae postulat ut ad *

101 d.9-0460 1

d.9-0460 ut fiat isto faciliiori modo, et non alio superante ordinem naturae.

102 d.9-0465 10

d.9-0465 huius vel illius repraesentationis, et ad hoc requiritur phantasma ut

103 d.9-0472 6

d.9-0472 phantasmatis, nam phantasma, inquit, facit ut species sit rei *

104 d.9-0489 6

d.9-0489 instrumentis saltem naturalibus est verissimum, ut inductione *

105 d.9-0493 9

d.9-0493 actionem propriam circa illam; ergo non potest elevari ut *

106 d.9-0516 4

d.9-0516 species, et ideo, ut efficiat has vel illas indiget aliquo determinante; nihil

107 d.9-0548 9

d.9-0548 appetitivis. Est enim appetitus totalis causa sui actus, ut infra dicetur,

108 d.9-0567 6

d.9-0567 passi; ergo si determinat est ut instrumentum coagens cum intellectu

109 d.9-0570 8

d.9-0570 instrumenti, nam quia phantasma aliquo modo concurrat ut *

110 d.9-0574 5

d.9-0574 universale determinari ab aliquo ut ab exemplari; et haec determinatio *

111 d.9-0581 7

d.9-0581 14 Tertia conclusio sit: Intellectus agens ut sic nullam

112 d.9-0601 7

d.9-0601 phantasmatis non est actio circa phantasma, ut late supra contra

113 d.9-0622 2

d.9-0622 dispositionem, ut color illuminat res; visibile vero in potentia dicitur

114 d.9-0624 5

d.9-0624 tamen si disponatur poterit, ut color in tenebris. Sic in proposito *

115 d.9-0639 3

d.9-0639 intelligere sit ut sentire, aut pati quoddam, erit ab ipso intelligibili aut

116 d.9-0643 2

d.9-0643 repraesentatur, ut patet ex dictis, nam in ipso phantasmate nullam actionem

117 d.9-0685 10

d.9-0685 quod sit eius obiectum: species enim intelligibilis est, nam, ut supra,

118 d.9-0718 8

d.9-0718 3 Nam ad hoc ponitur intellectus agens, ut abstrahat species *

119 d.9-0723 3

d.9-0723 experientia evidens, ut statim probabimus.

120 d.9-0746 8

d.9-0746 Item, fides divina saepe est singularium materialium, ut v.g

121 d.9-0769 4

d.9-0769 repraesentativam rei singularis ut sic; ergo talis species potest fieri ab *

122 d.9-0774 2

d.9-0774 singularis, ut probatum est; ergo et species impressa et propria, ex *

123 d.9-0777 6

d.9-0777 spirituales repraesentantes propria singularia materialia ut sic; ergo

124 d.9-0787 9

d.9-0787 etiam repraesentari spirituali modo ex parte speciei repraesentantis, ut

125 d.9-0792 4

d.9-0792 primum, nam intellectui, ut intellectus est, non repugnat habere

126 d.9-0793 5

d.9-0793 speciem propriam rei singularis, ut patet in intellectu angeli; ergo

127 d.9-0804 10

d.9-0804 manet cognitio singularium et actionum, quas in vita gessit, ut patet ex

128 d.9-0817 7

d.9-0817 formare proprium et distinctum conceptum illius, ut Caietanus, supra,

129 d.9-0819 7

d.9-0819 a contrario, si habet propriam conceptionem, ut est probatum,

130 d.9-0840 2

d.9-0840 phantasma, ut per obiectum cognitum, aut per speciem.

131 d.9-0862 5

d.9-0862 tale singulare, determinetur intellectus ut per speciem universalem

132 d.9-0877 6

d.9-0877 singularia, scit cognoscere ipsa singularia, ut rusticus cognoscit Petrum et

133 d.9-0920 9

d.9-0920 Paraphrasi, 3 De Anima, cap 19, in fine, ut quandocumque Aristoteles ait

134 d.9-0927 5

d.9-0927 cum omnibus conditionibus individualibus, ut in angelis patet. Solum

135 d.9-0930 2

d.9-0930 singularis, ut ostensum est.

136 d.9-0933 4

d.9-0933 non ita intelligitur ut sit productio speciei repraesentantis naturam

137 d.9-0936 2

d.9-0936 intelligendum ut sit productio speciei spiritualis abstrahentis in suo esse a

138 d.9-0937 3

d.9-0937 materialitate phantasmatis, ut supra exposuimus.

139 d.9-0939 8

d.9-0939 12 Quomodo intellectus cognoscat universale. Sed superest ut *

140 d.9-0945 1

d.9-0945 ut proprias rerum quidditates cognoscere possit; quidditates autem

141 d.9-0958 6

d.9-0958 intellectus agens facit speciem Petri ut sic in intellectu possibili, nam habet

142 d.9-0961 2

d.9-0961 hominis ut sic.

143 d.9-0985 8

d.9-0985 coloris, nam si essent productae, possint cognosci ut diversa ea quae

144 d.9-1002 5

d.9-1002 ad consideranda individua ipsa, ut talia sunt, et ad considerandum

145 d.9-1016 7

d.9-1016 potest assignari utilitas et necessitas, nempe ut intellectus possit facile

146 d.9-1042 8

d.9-1042 cuius speciem prius recipit, nam cur non?, ut inductione et ratione

147 d.9-1048 2

d.9-1048 eorum, ut ab illis abstrahatur natura communis; ergo prius concipitur *

148 d.9-1052 7

d.9-1052 communi, sed tantum concipiunt quem vident, ut unusquisque in se ipso

149 d.9-1062 8

d.9-1062 singularia, ubi de singularibus in rigore loquitur, ut ibi exposuimus.

150 d.9-1068 3

d.9-1068 cognoscibilia sunt, ut dictum est ibi.

151 d.9-1095 3

d.9-1095 particulariter contractum, ut obiectum visus est lucidum, quia quidquid

152 d.9-1098 5

d.9-1098 est quasi necessaria conditio, ut obiectum sentiri possit; natura vero

153 d.9-1125 7

d.9-1125 enim per actum illum repraesentatur natura ut universalis et abstracta.

154 d.9-1130 9

d.9-1130 abstrahimus essentiam a proprietatibus, genus a differentia, etc, ut *

155 d.9-1134 8

d.9-1134 Abstractio vero universalis est propria abstractio superioris ut

156 d.9-1135 5

d.9-1135 sic ab inferioribus. Dico “ut sic”, nam superius potest abstrahi

157 d.9-1138 9

d.9-1138 abstractio formalis, quia per illam non consideratur res ut universalis est,

158 d.9-1140 7

d.9-1140 Alio tamen modo abstrahitur superius, ita ut in potentia et in

159 d.9-1142 8

d.9-1142 et universalis, quia in illa concipitur res ut universalis et communis.

160 d.9-1144 1

d.9-1144 ut experientia docet.

161 d.9-1178 6

d.9-1178 realiter in ipsa natura, quia, ut diximus, natura realiter non est

162 d.9-1194 7

d.9-1194 seu secunda intentio formalis; natura vero, ut sic cognita, vocatur

163 d.9-1199 5

d.9-1199 innumeras fingit relationes rationis, ut relationem creatoris in Deo,

164 d.9-1205 9

d.9-1205 denominationem et abstractionem, per quam ipsa natura repraesentatur ut

165 d.9-1211 1

d.9-1211 ut sic est subiecta motui et accidentibus sensibilibus.

166 d.9-1229 10

d.9-1229 23 Sed quicquid sit de nominibus, et illis utendo ut plures, ex dictis

167 d.9-1243 7

d.9-1243 relatio rationis, sed ipsa natura realis ut subsistens sub directa *

168 d.9-1244 4

d.9-1244 intentione intellectus et ut denominata ab illa. Unde universale primo

169 d.9-1246 3

d.9-1246 rationis fictum ut intrinsecum rei. Universale secundo modo est

170 d.9-1287 1

d.9-1287 ut sic repraesentata et concepta habet modum universalitatis quem

171 d.9-1292 3

d.9-1292 Item, natura ut abstracta habet alium modum quem habet in *

172 d.9-1308 2

d.9-1308 inferiora, ut ex supra dictis patet; ergo si refertur, realiter refertur.

173 d.9-1340 1

d.9-1340 ut substantia et accidentia alia non sensibilia, difficultas est.

174 d.9-1355 11

d.9-1355 concreto, et ita simul repraesentatur subiectum. Et hoc est satis ut *

175 d.9-1379 3

d.9-1379 Uno modo ut rei illi conveniat quod non aliis; et dicitur *

176 d.9-1380 2

d.9-1380 proprius ut distinguitur contra communem. Et de hoc intelligitur

177 d.9-1386 11

d.9-1386 per se concipiuntur a nobis propriis conceptibus isto secundo modo, ut

178 d.9-1477 3

d.9-1477 accidentis, nisi ut habentis ordinem ad substantiam; ergo debet praeconciipi

179 d.9-1489 2

d.9-1489 sententiae, ut videre est in Soncinate, 7 Metaphysicae, q 12; Iavello,

180 d.9-1508 2

d.9-1508 concipitur ut substans, et ibi includitur quod ipsa subsistat, et ita in confuso

181 d.9-1510 9

d.9-1510 concipitur substantia illo conceptu praeciso et proprio, sed ut subest alteri *

182 d.9-1521 5

d.9-1521 quod maxime verum est, ut Themistius et Philoponus hic notant,

183 d.9-1525 7

d.9-1525 a physicis, et maxime ab Aristotele, ut videre est in his libris De

184 d.9-1528 4

d.9-1528 essentiam generationis substantialis, ut etiam notavit D Thomas, 2

185 d.9-1541 5

d.9-1541 his quae illi inhaerent, ut sunt potentiae, habitus spirituales et actus.

186 d.9-1544 10

d.9-1544 cognosci; ergo non indigent aliqua specie aut extrinseco alio ut

187 d.9-1572 9

d.9-1572 3 Secunda conclusio. Hinc sequitur, 2, quod anima, ut cognoscat se

188 d.9-1573 3

d.9-1573 ipsam, indiget ut actuetur per species aliquas.

189 d.9-1582 10

d.9-1582 cognitionem sui devenit per effectus suos, nempe per actus, ut patet

190 d.9-1600 6

d.9-1600 reddit, et falsa aliqua admiscet, ut est illud quod intellectus noster non

191 d.9-1604 7

d.9-1604 se vim activam habet ad intelligendum, ut patet ex dictis, supra, d

192 d.9-1622 10

d.9-1622 resultat in illo aliqua species illius actus, imperfecta tamen, ut videtur,

193 d.9-1650 7

d.9-1650 omnino et sine ordine ad illam, ut sunt intelligentiae, non vero *

194 d.9-1743 10

d.9-1743 inchoatus, et ideo naturae ordo postulat ad complementum universi, ut

195 d.9-1746 4

d.9-1746 nisi his substantiis, ut sunt motus caelorum etc. Non enim debent *

196 d.9-1759 7

d.9-1759 sub communi ratione substantiae incorporeae, et ut plurimum

197 d.9-1760 10

d.9-1760 distinguimus illos per conceptus accidentales in ordine ad effectus, ut si

198 d.9-1796 6

d.9-1796 quarum contemplatione beatitudinem nostram collocabat, ut 1

199 d.9-1822 6

d.9-1822 Sed fundamentum illorum falsum est, ut ex dicendis constabit,

200 d.9-1829 2

d.9-1829 Scotus, ut refert Andraeas, 2 Metaphysicae, q 3, ait substantias *

201 d.9-1831 10

d.9-1831 hic, q 37 Thomistae vero dicunt id esse impossibile, ut videre est in

202 d.9-1854 4

d.9-1854 tunc utitur negationibus ut immateriale, incorporeum, etc.

203 d.9-1880 4

d.9-1880 propriam virtutem animae, ut ex hactenus dictis constat. De angelis

204 d.9-1912 7

d.9-1912 dependere a sensibus in receptione specierum, ut supra ostensum

205 d.9-1917 5

d.9-1917 operantibus, potest intellectus operari, ut experientia docet, et maxime

206 d.9-1920 4

d.9-1920 contemplatione substantiarum separatarum ut nihil exterius sentiant.

207 d.9-1930 3

d.9-1930 similitudines habet, ut quando intelligit res spirituales; ergo in ea saltem

208 d.9-1992 7

d.9-1992 operationem intellectus et operationem phantasiae, nam ut plurimum *

209 d.9-1999 9

d.9-1999 Prima, quia in poenam peccati datum est homini ut intelligere

210 d.9-2009 7

d.9-2009 2, et praecipue, nam ex hoc ut plurimum haberi posset quod

211 d.9-2010 5

d.9-2010 intellectus operans excitat imaginationem ut simul cum illa operetur;

212 d.9-2012 2

d.9-2012 imaginatione, ut dependere videmus; nec etiam rationem reddit cur

213 d.9-2040 7

d.9-2040 sua operatione impediuntur, etiam impediatur intellectus, ut in *

214 d.9-2046 3

d.9-2046 revelationes divinas, ut D Thomas dicit, 2 Contra Gentes, cap 81; et Sacra

215 d.9-2065 10

d.9-2065 debet fieri a virtute spirituali et in potentia spirituali, ut ex dictis *

216 d.9-2069 11

d.9-2069 sicut dictum est, quia ex natura sua est in potentia ut per species *

217 d.9-2074 3

d.9-2074 intellectus agens ut sic non intelligit, sed tantum producit speciem;

218 d.9-2087 6

d.9-2087 posset fieri ab agente extrinseco, ut fit in productione specie *

219 d.9-2098 4

d.9-2098 nostrae tantum concedunt ut potentiam illius cogitativam, quam *

220 d.9-2160 3

d.9-2160 perfectionem suam, ut alibi dictum est. Quod si indigeret, argumentum

221 d.9-2161 8

d.9-2161 concludit illum motum esse a virtute intrinseca, ut etiam ibi diximus.

222 d.9-2196 7

d.9-2196 nempe quia non concurrat ad intelligendum, ut potentia recipiens, sed

223 d.9-2197 1

d.9-2197 ut agens. Unde substantia ibi non significat in rigore rem de *

224 d.9-2198 7

d.9-2198 praedicamento substantiae, sed essentiam vel entitatem, ut sensus sit: "est

225 d.9-2202 6

d.9-2202 Tamen possunt alio modo transferri, ut substantia non in *

226 d.9-2206 5

d.9-2206 substantiam, non ponitur absolute, ut sit in recto, sed additur

227 d.9-2242 3

d.9-2242 illa dirigitur, ut idem docet Aristoteles, 1 Ethicorum, cap ultimo; et lib

228 d.9-2244 10

d.9-2244 operatio non est sine passionibus amoris vel odii, etc, ut dicitur 1 De

229 d.9-2253 9

d.9-2253 loquebatur de priori intellectu vero, sed de phantasia, ut patet ex ipso

230 d.9-2267 5

d.9-2267 3 sequitur intellectum agentem ut sic esse tantum potentiam *

231 d.9-2281 11

d.9-2281 in illo species rerum; et isto modo dicitur manifestare phantasmata, ut

232 d.9-2315 7

d.9-2315 Quod etiam confirmatur, nam intellectus agens ut sic non

233 d.9-2317 7

d.9-2317 Item, nam principia cognoscuntur, cognitio terminis, ut 1 *

234 d.9-2330 11

d.9-2330 cognoscuntur prima principia. Et eodem modo loquitur in quarto loco, ut

235 d.9-2353 11

d.9-2353 ad recipiendas species et agens habet virtutem ad efficiendas illas, ut

236 d.9-2376 7

d.9-2376 potentia potest esse activa specierum, et ut sic dicitur intellectus agens, et

237 d.9-2381 3

d.9-2381 sibi formare, ut ex supra dictis patet; ergo si habet virtutem activam

238 d.9-2398 9

d.9-2398 potentiae. Et omnia quae de his intellectibus dicuntur, ut de duabus *

239 d.9-2413 6

d.9-2413 potissime differre ex parte finis, ut Aristoteles, dictis locis, docet, nam

240 d.9-2414 9

d.9-2414 finis speculationis est veritas, et perfectio ipsius intellectus ut sic; finis

241 d.9-2438 4

d.9-2438 ipsa est praxis, ut statim dicam. Et propterea intellectus practicus

242 d.9-2439 3

d.9-2439 respicit rem ut operabilis est, quia immediate considerat operationes

243 d.9-2440 5

d.9-2440 hominis et res alias, ut cadunt sub talibus operationibus.

244 d.9-2456 3

d.9-2456 principium earum, ut philosophus naturalis considerat passiones animae,

245 d.9-2459 4

d.9-2459 considerat passiones animae, ut reducendas ad mediocritatem per

246 d.9-2462 10

d.9-2462 quod differunt in obiecto formali, nam practicus respicit operabile ut

247 d.9-2463 5

d.9-2463 sic. Speculativus vero veritatem ut sic. Et hoc est differre ex parte finis,

248 d.9-2464 1

d.9-2464 ut recte Caietanus notavit, 1 p, q 14, a 16.

249 d.9-2478 2

d.9-2478 scientis, ut Soncinas, 6 Metaphysicae, q 4; Iavellus, q 5, quibus *

250 d.9-2482 2

d.9-2482 habitibus, ut scientia qua cognoscitur Deus cum proprietatibus suis

251 d.9-2494 11

d.9-2494 practicum, non quidem per se, sed per accidens et occasionaliter, ut si

252 d.9-2505 11

d.9-2505 8 Sed an in actibus ipsis requiratur actualis intentio operandi ut

253 d.9-2521 9

d.9-2521 solum hoc, sed etiam primum mihi displicet, nam ut actus intellectus *

254 d.9-2522 7

d.9-2522 dicatur practicus, non pendet a voluntate ut a movente.

255 d.9-2527 2

d.9-2527 practicus, ut hic dicit Aristoteles. Minor vero probatur, quia *

256 d.9-2530 6

d.9-2530 alias esset processus in infinitum, ut notat Aristoteles, 7 Ethicorum ad

257 d.9-2534 2

d.9-2534 practicae, ut D Thomas notat, 1 p, q 79, a 12. Et ideo in 2.2, q 49, a 2,

258 d.9-2551 4

d.9-2551 nam illa proponitur ut facienda, et ille actus est sufficiens ad

259 d.9-2566 10

d.9-2566 fuga, illi qui in actu exercito ordinantur ad illam, ut imperium, sunt

260 d.9-2574 10

d.9-2574 dicitur illa qua potest aliquis effectus sequi in voluntate, ut D Thomas

261 d.9-2586 3

d.9-2586 Alii vero, ut Scotus, Soncinas, etc, definiunt praxim esse *

262 d.9-2599 3

d.9-2599 Uno modo ut operatio quaedam est secundum substantiam

263 d.9-2600 4

d.9-2600 suam tantum, et ut sic est verus vel falsus, et speculatio quaedam est.

264 d.9-2601 7

d.9-2601 Alio modo potest considerari actus intellectus ut obicitur actui

265 d.9-2602 11

d.9-2602 voluntatis, et eligitur a voluntate, et imperatur a prudentia, et ut sic

266 d.9-2620 4

d.9-2620 sub adaequato obiecto, ut supra in simili dicebamus de sensu

267 d.9-2641 10

d.9-2641 14 Ad Aristotelem respondetur quod si ita opinatus est, ut

268 d.9-2651 4

d.9-2651 Quidam ita asserunt, ut Soncinas et Iavellus et alii cum *

269 d.9-2653 5

d.9-2653 apparet, quoniam isti habitus, ut supra ostendimus, per proprios et

270 d.9-2655 5

d.9-2655 potentia et habitibus, nam, ut saepe alibi dictum est, potentia multo

271 d.9-2660 10

d.9-2660 distinctio habituum non solum essentialis, sed generica dici solet, ut

272 d.9-2662 3

d.9-2662 genere convenient, ut etiam alibi dictum est, sed quia constituunt

273 d.9-2677 7

d.9-2677 proprio genere illa operatio recte fiat, ut ars pingendi vel scribendi dirigit

274 d.9-2680 5

d.9-2680 quia est bonum hominis, ut homo est. Secunda rectitudo est ad

275 d.9-2681 9

d.9-2681 bonum secundum quid, quia est bonum hominis, non ut homo est, sed

276 d.9-2682 1

d.9-2682 ut talis vel talis artifex. Prima rectitudo pertinet ad prudentiam et

277 d.9-2693 10

d.9-2693 omnes illae quae non habent aliquid operatum, illis transactis, ut sunt

278 d.9-2707 9

d.9-2707 actionis. Artes vero sunt circa agibile secundum quid, ut diximus.

279 d.9-2712 4

d.9-2712 quia dirigit speculationem, ut speculatio est, ut suo loco diximus.

280 d.9-2712 7

d.9-2712 quia dirigit speculationem, ut speculatio est, ut suo loco diximus.

281 d.9-2719 8

d.9-2719 et dona Spiritus Sancti, quae illi correspondent, ut docet D Thomas,

282 d.9-2726 6

d.9-2726 habitus, quidam sunt mere speculativi, ut Metaphysica; quidam mere

283 d.9-2727 2

d.9-2727 practici, ut prudentia; quidam aliquid ex utroque videntur participare, ut

284 d.9-2727 10

d.9-2727 practici, ut prudentia; quidam aliquid ex utroque videntur participare, ut

285 d.9-2729 3

d.9-2729 speculativa partim, ut insinuat Aristoteles, in 1 Ethicorum. Unde

286 d.9-2737 6

d.9-2737 1 In hac quaestione superest ut explicemus reliqua quae ad *

287 d.9-2743 2

d.9-2743 praeterita, ut experientia docet, tamen de modo est difficultas, nam

288 d.9-2774 6

d.9-2774 post mortem rerum huius vitae, ut patet ex Lc 16; Is ultimo.

289 d.9-2783 2

d.9-2783 obiecti, ut de sensibus exterioribus vidimus. Et maiori ratione habet

290 d.9-2794 5

d.9-2794 inquit, debet esse praeteriti, ut praeteritum est; intellectus autem

291 d.9-2795 5

d.9-2795 non potest cognoscere praeteritum ut sic, nam hoc significat tempus in

292 d.9-2803 9

d.9-2803 memoriae, quia non habet pro obiecto adaequato praeteritum ut sic, sed

293 d.9-2807 2

d.9-2807 cognoscit, ut dictum est. Nec est cur sit de ratione perfectae memoriae

294 d.9-2810 9

d.9-2810 "Recordatus sum tui". Habet enim Deus memoria, non ut dicit *

295 d.9-2811 4

d.9-2811 potentiam tantum, sed ut dicit actualem cognitionem omnium *

296 d.9-2816 4

d.9-2816 potentia cognoscens praeteritum ut sic; sed intellectus hoc multo *

297 d.9-2834 5

d.9-2834 notandum quod futura contingentia, ut futura sunt, non possunt a *

298 d.9-2841 3

d.9-2841 sunt libera, ut quae pendent a voluntate. Alia vero fiunt a causis *

299 d.9-2850 4

d.9-2850 huiusmodi futura praedicunt ut certa, saepissime decipiuntur, et

300 d.9-2854 1

d.9-2854 ut iudicium.

301 d.9-2857 4

d.9-2857 Respondetur quod futurorum ut sic non est proprie *

302 d.9-2867 7

d.9-2867 potens est haec omnia recipere, et ut sic dicitur “intellectus possibilis”.

303 d.9-2870 3

d.9-2870 operatur et ut sic dicitur “intellectus in actu secundo”. In hac autem

304 d.9-2872 2

d.9-2872 intuitu, ut de primis principiis iudicat naturali lumine sine discursu, et

305 d.9-2873 1

d.9-2873 ut sic dicitur “intellectus”, quoniam in hac operatione assimilatur *

306 d.9-2875 4

d.9-2875 conclusiones colligit, et ut sic dicitur “ratio”. Unde constat rationem et *

307 d.9-2881 6

d.9-2881 mensurando per illas actiones nostras, ut si consideratione bonitatis

308 d.9-2885 10

d.9-2885 aut cognoscendo illas aut per illas actiones regulando, et ut sic dicitur

309 d.9-2900 7

d.9-2900 in evidentibus et in probabilibus, et ut sic diversas recipit

310 d.9-2934 3

d.9-2934 cognititas disponimus, ut aliis manifestemus, est quaedam “interior

311 d.9-2942 2

d.9-2942 habitus ut plurimum observanda, vel certe quia illius munus est observare

312 d.9-2955 6

d.9-2955 voluntatis. Sed minus bene, nam ut ex ipso nomine constat, conscientia

313 d.10-0005 7

d.10-0005 potentiae vegetativae, sensitivae et intellectivae. Superest ut de

314 d.10-0051 6

d.10-0051 uterque diversimode movet, nam universalis, ut quiescens, id est ut

315 d.10-0051 10

d.10-0051 uterque diversimode movet, nam universalis, ut quiescens, id est ut

316 d.10-0052 5

d.10-0052 causa prima; particularis vero ut motus motum, id est, ut proxima

317 d.10-0052 10

d.10-0052 causa prima; particularis vero ut motus motum, id est, ut proxima

318 d.10-0096 8

d.10-0096 nocivum toti animali et singulis eius partibus, ut capiti, pedi, etc.; ergo

319 d.10-0101 3

d.10-0101 res ipsa, ut inclinata, per se primo tantum ordinatur ad bonum

320 d.10-0102 2

d.10-0102 particulare, ut appetitus oculi est ad videndum, etc. At vero appetitus

321 d.10-0105 6

d.10-0105 nisi secundum diversos gradus cognitionis, ut infra. Appetitus autem

322 d.10-0160 6

d.10-0160 Ad primum respondetur quod appetitus ut sic videtur *

323 d.10-0165 3

d.10-0165 modo, sed ut significat virtutem amandi vitaliter aliquod bonum; et

324 d.10-0173 10

d.10-0173 intellectivae deservit. Et ita etiam appetitus sensitivus deservit rationali, ut

325 d.10-0175 7

d.10-0175 exercitium et meritum. Est etiam utilis ut prospiciat bona corporis

326 d.10-0184 9

d.10-0184 1 In actu odii, qui versatur circa malum ut sic.

327 d.10-0185 9

d.10-0185 2 In actu desiderii, quo alteri malum desidero, ut malum est.

328 d.10-0193 2

d.10-0193 propositum, ut patet experientia, et maxime in appetitu libero; ergo potest

329 d.10-0195 8

d.10-0195 3 arguitur: Potest aliquis appetere non esse, ut patet in homine

330 d.10-0208 7

d.10-0208 peccare ex malitia est velle malum ut sic.

331 d.10-0215 10

d.10-0215 quod numquam “quisquam tantum a lege naturali discivit [...], ut

332 d.10-0245 6

d.10-0245 delectatur; nemo autem quaerit malum, ut malum est, neque acquisito

333 d.10-0251 3

d.10-0251 appetere malum ut sic.

334 d.10-0254 9

d.10-0254 potentia versari potest circa malum, odio habendo illud, ut primum *

335 d.10-0264 7

d.10-0264 boni hoc enim proprium est voluntatis, ut infra dicetur,

336 d.10-0270 12

d.10-0270 malum alteri, nisi in obiecto et actu reperiatur aliqua ratio boni, ut Deus

337 d.10-0288 2

d.10-0288 probabiliorem, ut damnati velint potius non esse quam sic esse, tamen tunc *

338 d.10-0292 11

d.10-0292 damnati carere non possunt, dum sunt, ideo non esse volunt, ut

339 d.10-0308 3

d.10-0308 impossibilia cognita ut impossibilia non possunt, nisi forte voluntate

340 d.10-0333 11

d.10-0333 3, ait “quod similitudo est causa amoris”, quia similitudo efficit ut

341 d.10-0334 6

d.10-0334 bonum alterius mihi similis apprehendatur ut bonum meum. Et in

342 d.10-0356 9

d.10-0356 mere passivam esse aiunt. Haec tamen improbabilia sunt, ut satis in *

343 d.10-0374 2

d.10-0374 imperati, ut actus videndi est elicited a visiva potentia a qua

344 d.10-0403 5

d.10-0403 in actu primo constituta, ut notavit D Thomas, 1 p, q 27, a 4. Et ratio

345 d.10-0434 7

d.10-0434 concurrere, id esset actus potentiae primus, ut potentia ipsa utitur illo.

346 d.10-0452 3

d.10-0452 substantiam suam, ut patet in homine, et inductive in omnibus; sed *

347 d.10-0461 7

d.10-0461 neque secundum neque specificam differentiam actus, ut ostensum

348 d.10-0469 2

d.10-0469 apprehensione, ut patet ex dictis.

349 d.10-0483 8

d.10-0483 opinionibus. Et quidem primae duae opiniones, quas ut improbables *

350 d.10-0501 8

d.10-0501 amoris seu Spiritus Sancti. Producit enim illum ut verum principium illius,

351 d.10-0525 4

d.10-0525 apprehensionem requiri, non ut efficientem, sed ut applicationem

352 d.10-0525 7

d.10-0525 apprehensionem requiri, non ut efficientem, sed ut applicationem

353 d.10-0529 6

d.10-0529 obiecti tantum concurrat ad amorem ut causa per accidens, loquendo

354 d.10-0537 3

d.10-0537 et appetitum ut sequatur operatio. Oportet enim quod vitaliter

355 d.10-0542 8

d.10-0542 hunc vel illum actum non est sufficiens ut obiectum effective

356 d.10-0560 5

d.10-0560 amorem; unde non concurrat ut obiectum, sed ut immediatum producens,

357 d.10-0560 8

d.10-0560 amorem; unde non concurrat ut obiectum, sed ut immediatum producens,

358 d.10-0564 3

d.10-0564 movens movere ut primum appetibile, quia alias moveret propter

359 d.11-0008 4

d.11-0008 usurpari solet, scilicet ut significat ipsum appetitum quatenus contra

360 d.11-0041 3

d.11-0041 amat tristia ut repugnet contrariis; amare autem tristia est contra *

361 d.11-0050 10

d.11-0050 apprehenditur illamque habere actus quibus prosequitur illud bonum, et ut

362 d.11-0052 1

d.11-0052 ut sic dici irascibilem.

363 d.11-0059 7

d.11-0059 appetitus non sequitur cognitionem sensus exterioris, ut supra

364 d.11-0067 6

d.11-0067 inter se connexi et ordinati ut non possint recte separari et diversis

365 d.11-0075 5

d.11-0075 congruum et necessarium est ut eadem sit potentia concupiscens et

366 d.11-0100 7

d.11-0100 appetitus sensitivus aliquando amat tristia, est ut consequatur alia *

367 d.11-0129 10

d.11-0129 est ratio sensata, id est, aliquo sensu exteriori cognita, ut ex dictis

368 d.11-0144 7

d.11-0144 quam comparationem sensus facere non potest, ut ex supra dictis

369 d.11-0152 10

d.11-0152 communi, quia irascibilis non fertur in omnia bona ardua, ut ex se

370 d.11-0163 5

d.11-0163 bonum sensitivae animae et ut tale apprehendi potest per sensum.

371 d.11-0170 3

d.11-0170 boni utilis, ut Caietanus supra credit, an vero possit esse alia ratio

372 d.11-0180 3

d.11-0180 loquendum est ut de multis, ideo sic possunt illis assignari obiecta ut

373 d.11-0180 12

d.11-0180 loquendum est ut de multis, ideo sic possunt illis assignari obiecta ut

374 d.11-0182 3

d.11-0182 illud tantum ut in se appetibile in ordine ad consecutionem illius, *

375 d.11-0183 5

d.11-0183 tamen irascibilis respicit illud ut defensabile. Unde irascibilis immediate

376 d.11-0209 3

d.11-0209 omnes motus, ut infra dicitur. Cor autem est primum principium et

377 d.11-0215 9

d.11-0215 sensitivi et de obiecto et organo illius, superest ut dicamus de illius *

378 d.11-0219 4

d.11-0219 materialis in corpore, ut accessio illa sanguinis ad cor. Hoc autem

379 d.11-0223 5

d.11-0223 virum sapientem animae passiones, ut videre est in Cicerone,

380 d.11-0236 3

d.11-0236 distinguat potentias, ut in simili diximus supra, agentes de intellectu

381 d.11-0239 6

d.11-0239 concupiscibilis et ex eis oriuntur, ut ex hactenus dictis constare

382 d.11-0249 2

d.11-0249 aut ut praesentia aut ut futura. Non numeratur praeteritum, quia

383 d.11-0249 5

d.11-0249 aut ut praesentia aut ut futura. Non numeratur praeteritum, quia

384 d.11-0250 2

d.11-0250 praeteritum ut sic non habet rationem boni vel mali, nisi forte absolute vel *

385 d.11-0252 6

d.11-0252 iam non esse et ideo ut sic non habet rationem mali. Bonum ergo et

386 d.11-0253 5

d.11-0253 malum vel absolute vel ut praesens vel ut futurum apprehendi potest,

387 d.11-0253 8

d.11-0253 malum vel absolute vel ut praesens vel ut futurum apprehendi potest,

388 d.11-0260 7

d.11-0260 Tristitia de malo praesenti vel apprehenso ut praesente. Et quia haec

389 d.11-0265 8

d.11-0265 pondus quoddam et affectio ad rem cognitam ut bonam et *

390 d.11-0298 8

d.11-0298 appetens bonum et fugiens malum sit diversa, ut quidam putarunt, quos

391 d.11-0310 10

d.11-0310 uterque actus pertineat. Tristitia enim est de malo apprehenso ut *

392 d.11-0319 1

d.11-0319 ut sic; malum autem ad appetitum pertinet; ergo est actus illius; ergo

393 d.11-0351 6

d.11-0351 proprio sensibili rei causantis divisionem, ut cognita, v.g. acutiae *

394 d.11-0379 3

d.11-0379 dici potest, ut quando ex calefactione excessiva fit dolor, quem tactus

395 d.11-0393 11

d.11-0393 enumeratione, quia non potest fingi aliud quod in dolore sentiatur, ut

396 d.11-0400 3

d.11-0400 necesse est, ut nihil in hac materia maneat inexpressum

397 d.11-0435 4

d.11-0435 Respondetur quod titillatio, ut causet risum, debet esse

398 d.11-0448 12

d.11-0448 nam si sit de re seria, non causabit risum. Oportet etiam ut admiratio

399 d.11-0455 4

d.11-0455 potest esse discursus, ut optime docet D Thomas, 4 Contra Gentes, cap

400 d.11-0460 9

d.11-0460 dependentem a voluntate, aliquando vero esse tam vehementem ut vix *

401 d.11-0470 6

d.11-0470 lacrymarum humor quidam sanguinis, serus, ut docet Aristoteles,

402 d.11-0490 2

d.11-0490 arduum ut non possit consequi, causatur desperatio. Si vero *

403 d.11-0491 2

d.11-0491 apprehenditur ut possibile fit spes. Similiter si malum apprehendatur ut

404 d.11-0491 10

d.11-0491 apprehenditur ut possibile fit spes. Similiter si malum apprehendatur ut

405 d.11-0492 8

d.11-0492 inevitabile vel difficile causatur timor. Si vero ut evitabile maiori facilitate

406 d.11-0499 3

d.11-0499 quis proponitur ut benefactor, tollitur ratio ardui, et sic destruitur

407 d.11-0517 2

d.11-0517 obiecti, ut amor est boni, odium mali. In irascibili contrarietas est per

408 d.11-0518 7

d.11-0518 accessum et recessum ad idem obiectum, ut inter spem et *

409 d.11-0519 9

d.11-0519 desperationem, quamvis etiam esse possit ex parte obiectorum, ut in timore et

410 d.11-0537 5

d.11-0537 et a quibus excitantur, ut melancholia habet quamdam affinitatem

411 d.11-0542 8

d.11-0542 cap ultimo, licet haec ratio frivola est, ut notavit Averroes, 3 *

412 d.11-0552 6

d.11-0552 complexionum in corpore et efficiunt ut spiritus animales alio vel alio

413 d.11-0567 3

d.11-0567 principatu despotico, ut subditur servus domino et instrumentum artificii. Et

414 d.11-0573 4

d.11-0573 habet: quidam elicit, ut enumerati quaestione praecedenti, alius

415 d.11-0574 2

d.11-0574 imperatus, ut motus localis. In hac ergo quaestione sermo est de

416 d.11-0590 5

d.11-0590 incipiat, tamen quia intellectus, ut suprema potentia, magis penetrat

417 d.11-0609 1

d.11-0609 ut subiciatur rationi, magna est perfectio, quia melius est nobilissimo

418 d.11-0611 8

d.11-0611 appetitus noster est capax virtutis et vitii, ut dicitur a D Thoma, 1.2,

419 d.11-0640 7

d.11-0640 voluntate. Quod Caietanus consequenter concedit. Tamen, ut dixi, est

420 d.11-0653 8

d.11-0653 peccaret simul et beneficeret circa idem obiectum, ut si voluntas renueret

421 d.11-0658 8

d.11-0658 diversorum mediorum inquisitio, nec in cognitione universalitas ut ex tali *

422 d.11-0660 7

d.11-0660 libertas oritur ex aliqua indifferentia rationis, ut latius disputatione

423 d.11-0666 8

d.11-0666 parte qualitatum naturalium et passionum incitetur, nam, ut dicit D

424 d.11-0675 5

d.11-0675 impossibile, nam bona supernaturalia ut sic excedunt cognitionem

425 d.11-0676 6

d.11-0676 sensitivam, et praecipue si sumantur ut supernaturalia sunt, nam ut sic

426 d.11-0676 10

d.11-0676 sensitivam, et praecipue si sumantur ut supernaturalia sunt, nam ut sic

427 d.11-0677 5

d.11-0677 dicunt ordinem ad Deum, ut est supernaturalis finis, et ita non possunt

428 d.11-0680 4

d.11-0680 moveri a supernaturalibus, ut supernaturalia sunt, ob rationem

429 d.12-0009 3

d.12-0009 animae rationalis ut sic, atque adeo esse potentiam spiritualem, quae *

430 d.12-0027 1

d.12-0027 ut patet discurrendo; ergo debet esse ratio communis boni ut sic.

431 d.12-0027 10

d.12-0027 ut patet discurrendo; ergo debet esse ratio communis boni ut sic.

432 d.12-0040 8

d.12-0040 habere universalissimum obiectum; huiusmodi autem est bonum, ut patet

433 d.12-0049 6

d.12-0049 obiectum intellectus potest assignari verum ut sic, tamen communiter

434 d.12-0059 3

d.12-0059 cognitionem rei, ut res est, sed etiam cognitionem obiecti secundum

435 d.12-0082 3

d.12-0082 medium consideretur ut finis, habet eandem rationem quam finis *

436 d.12-0084 5

d.12-0084 At vero circa medium, ut medium, proprie versantur duo actus

437 d.12-0095 10

d.12-0095 praefereus, dicitur etiam electio. Facta autem electione, necesse est ut

438 d.12-0120 7

d.12-0120 non obedit voluntati. Sensus vero interior, ut imaginatio, etiam

439 d.12-0128 6

d.12-0128 imperatae, quia sunt voluntarie exercitae, ut experientia patet. Ita D

440 d.12-0134 9

d.12-0134 ad unum primum et intrinsecum movens omnes alias, ut recta sit

441 d.12-0157 9

d.12-0157 aliquando potest, erit ex praesuppositione alicuius actus voluntatis, ut

442 d.12-0158 8

d.12-0158 postquam voluntas eligit, potest intellectus efficaciter imperare ut *

443 d.12-0173 6

d.12-0173 naturale ab interiori movente procedens, ut in rebus agendis saepe

444 d.12-0176 7

d.12-0176 suggestionem malorum; quae oportet discrete discernere, ut monet Ioannes,

445 d.12-0179 7

d.12-0179 necessaria in his potentiis ad operandum, ut sine illa operari non possint.

446 d.12-0193 5

d.12-0193 de potentia, de qua, ut in prioribus disputationibus annotavi, iam

447 d.12-0196 5

d.12-0196 putant tantum distingui formaliter, ut Durandus, Scotus, et alii, in 1, d

448 d.12-0226 2

d.12-0226 divinae ut possit exire in actum; posita autem Dei voluntate, non

449 d.12-0249 2

d.12-0249 facere ut potentia, quae non est libera ex natura sua, operetur libere;

450 d.12-0250 5

d.12-0250 ergo nec potest facere ut potentia libera operetur necessarie.

451 d.12-0255 6

d.12-0255 nostras esse subiectas fatali necessitati, ut videre est in Cicerone, lib

452 d.12-0259 7

d.12-0259 nos necessario operari propter influxum stellarum, ut colligitur ex D

453 d.12-0292 9

d.12-0292 de hac libertate hic quaerimus, nam liberum arbitrium, ut Soto, supra,

454 d.12-0296 5

d.12-0296 omnibus requisitis ad agendum, ut si, proposito obiecto visibili, et

455 d.12-0319 1

d.12-0319 ut optime prosequitur D Augustinus, epist 46.

456 d.12-0326 5

d.12-0326 assecutus est Epictetus, qui, ut refert Eugubinus, cap 16, dicit: "...

457 d.12-0341 8

d.12-0341 sunt utilia, nam semper homo operaretur necessario, ut si bruto

458 d.12-0355 7

d.12-0355 homo sit factus ad imaginem Dei, ut Damascenus notavit, lib 2 Fidei,

459 d.12-0359 3

d.12-0359 9 Sed ut a priori demonstratur oportet explicare in quo consistat

460 d.12-0371 6

d.12-0371 actus, unde iam potentiam significat, ut D Thomas notavit, 1 p, q 83, a

461 d.12-0380 3

d.12-0380 voluntatis est, ut patet; ergo formaliter libertas ad voluntatem

462 d.12-0384 5

d.12-0384 appetitus ex cognitione oritur, ut supra est ostensum; ergo modus appetitus

463 d.12-0455 2

d.12-0455 nam, ut ex dictis probatur, intellectus apprehendit rationem boni et

464 d.12-0485 6

d.12-0485 communi nulla apparet ratio mali ut possit illud odio persequi.

465 d.12-0495 1

d.12-0495 ut supra ostensum est. Quoad specificationem vero, si obiectum

466 d.12-0513 3

d.12-0513 exigentiam obiectorum, ut voluntas Dei amat necessario suam *

467 d.12-0526 4

d.12-0526 sed relinquens illam ut se determinet ad quam partem voluerit et ad

468 d.12-0541 11

d.12-0541 est consideranda voluntas in hoc instanti in quo elicit actum, ut est

469 d.12-0542 8

d.12-0542 prior natura ipso actu; et haec potentia ut sic libera se determinat ad

470 d.12-0568 4

d.12-0568 19 Septimum argumentum, ut impugnaremus impietatem *

471 d.12-0600 2

d.12-0600 postulat ut eas inter se comparemus. Quae quaestio etiam de potentiis

472 d.12-0673 3

d.12-0673 eius libertas, ut dictum est, oritur ex indifferentia et perfectione *

473 d.12-0685 4

d.12-0685 participationem est rationalis, ut est voluntas, quae est potentia caeca

474 d.12-0724 4

d.12-0724 absolute considerando obiecta, ut obiecta sunt, excedit obiectum *

475 d.12-0726 3

d.12-0726 obiectum suum, ut dictum est.

476 d.12-0743 9

d.12-0743 homo, cap 1: "Perversus ordo est velle amare, ut intelligas; rectitudo

477 d.12-0744 5

d.12-0744 mentis est velle intelligere, ut ames." At vero in statu patriae excedit

478 d.12-0802 8

d.12-0802 videtur habere aptitudinem fundatam in natura illius ut ad illum *

479 d.12-0815 2

d.12-0815 incendentes, ut Dionysius ait, 7 cap Celesti Hierarchiae, quia illorum

480 d.12-0823 3

d.12-0823 et discursu, ut multo maior perfectio est esse potentiam rationalem

481 d.13-0057 2

d.13-0057 inclusum ut possit unum in alio moveri quasi in cardine. Quod docet *

482 d.13-0060 3

d.13-0060 hoc deserviunt, ut quiescente una parte, alia moveatur, et ut illa quae

483 d.13-0060 10

d.13-0060 hoc deserviunt, ut quiescente una parte, alia moveatur, et ut illa quae

484 d.13-0061 4

d.13-0061 movetur nitatur quiescenti, ut si manus movetur, quiescit brachium, et

485 d.13-0071 7

d.13-0071 quaedam dispositio passiva ad motum localem, ut obediant appetitui *

486 d.13-0074 3

d.13-0074 aptitudinem passivam ut moveatur, vim autem activam totam esse in

487 d.13-0093 9

d.13-0093 potentia inclinans ad aliud; ergo consonum illi est ut etiam moveatur

488 d.13-0115 3

d.13-0115 in appetitu ut in imperante motum, in ipsis autem partibus corporis,

489 d.13-0116 1

d.13-0116 ut sint habiles ad obediendum appetitui.

490 d.13-0120 9

d.13-0120 non passiva tantum. Tenet consequentia, quia potentiae animae, ut

491 d.13-0152 4

d.13-0152 talem appetitionem naturalem, ut sunt saepe motus oculorum et *

492 d.13-0164 6

d.13-0164 imperfectus, fere nullam dispositionem requirit ut recipiatur in *

493 d.13-0180 3

d.13-0180 appetitus solum ut movens, sed ut motus etiam ab illis; et ideo illarum

494 d.13-0180 6

d.13-0180 appetitus solum ut movens, sed ut motus etiam ab illis; et ideo illarum

495 d.13-0182 1

d.13-0182 ut mota et subordinata appetitui, quem semper supponit si ordinate

496 d.13-0183 11

d.13-0183 et recte debet exire in actum. Ideo appetitus communiter ponitur ut

497 d.13-0187 1

d.13-0187 ut ex dictis constat.

498 d.13-0204 4

d.13-0204 contractionem et dilatationem, ut in palpebris, oculorum supercillis et

499 d.13-0237 4

d.13-0237 Animalibus autem imperfectis, ut conchiis, quae fixa etiam *

500 d.13-0238 7

d.13-0238 moventur, non omnino deest haec potentia, ut D Thomas notavit, hic, cap

501 d.13-0264 8

d.13-0264 Primum quod sit impedita ad perfecte operandum, ut est

502 d.13-0266 10

d.13-0266 appetitum nec adiuvat. Et appetitus tunc potest efficere motum, ut *

503 d.13-0271 7

d.13-0271 Alio modo potest se habere voluntas ut apta sit ad *

504 d.13-0277 7

d.13-0277 Alio modo potest se habere voluntas ut positive moveat vel

505 d.13-0283 2

d.13-0283 motus, ut supra.

506 d.13-0287 11

d.13-0287 movetur simul cum illa. Et hoc exigit suavis dispositio rerum ut superiora

507 d.13-0293 3

d.13-0293 impedire potest, ut experientia constat.

508 d.14-0046 4

d.14-0046 unitur corpori, non ut substantetur ab illo, sed potius ut utatur illo ut

509 d.14-0046 10

d.14-0046 unitur corpori, non ut substantetur ab illo, sed potius ut utatur illo ut

510 d.14-0046 13

d.14-0046 unitur corpori, non ut substantetur ab illo, sed potius ut utatur illo ut

511 d.14-0098 2

d.14-0098 completur, ut infra videbimus, d 3 Metaphysicae; sed anima per *

512 d.14-0145 6

d.14-0145 3 Notandum est, 2, quod ut aliquid sit in loco, videtur

513 d.14-0164 9

d.14-0164 potest anima, quia non habet voluntatem adeo efficacem, ut patet ex *

514 d.14-0169 2

d.14-0169 corpore, ut in inferno; et potest movere corpus, ut anima Mosis: Mt

515 d.14-0169 9

d.14-0169 corpore, ut in inferno; et potest movere corpus, ut anima Mosis: Mt

516 d.14-0191 2

d.14-0191 immanentem, ut intellectio vel volitio, quia illa actio omnino independens

517 d.14-0194 3

d.14-0194 actionem transeuntem, ut patet ex tertio Notabene, quia naturaliter

518 d.14-0207 2

d.14-0207 inferno ut ibi patiantur; non ergo est anima per actionem vel passionem

519 d.14-0218 13

d.14-0218 dicitur esse in limbo, quia substantia illius animae est ibi inclusa, ita ut

520 d.14-0235 2

d.14-0235 mutat, ut patet de anima Christi quae descendit ad inferos. Quae

521 d.14-0322 3

d.14-0322 habitus naturales, ut sint illis in poenam.

522 d.14-0348 3

d.14-0348 illi tribuuntur, ut sentire, refrigerari, est figurata locutio ad

523 d.14-0353 2

d.14-0353 introducuntur ut loquentes et ratiocinantes: Lc. 16; Sap 5, et *

524 d.14-0358 1

d.14-0358 ut possit intelligere.

525 d.14-0360 8

d.14-0360 Sed contra, nam non pendet ab illo ut ab organo, sed ut a

526 d.14-0360 12

d.14-0360 Sed contra, nam non pendet ab illo ut ab organo, sed ut a

527 d.14-0373 7

d.14-0373 prosopopeiam in persona hominis suadentis alium ut se tradat *

528 d.14-0382 10

d.14-0382 quae illis deberent prodesse nec est illis ratio, etc. ut suam salutem

529 d.14-0400 9

d.14-0400 explicent non de anima secundum pure naturalia, sed ut de facto elevatur

530 d.14-0411 10

d.14-0411 speciebus, ex natura sua deberet perpetuo carere cognitione, et ut *

531 d.14-0439 11

d.14-0439 phantasmate; postquam vero est separata, non potest ab illo determinari, ut de

532 d.14-0468 12

d.14-0468 intelligibiles in actu, et maxime a Deo, qui est auctor naturae, ut *

533 d.14-0488 2

d.14-0488 spectare ut infundat animae separatae necessarias species ad *

534 d.14-0495 6

d.14-0495 Adde naturalem ordinem rerum esse ut superiora iuvent *

535 d.14-0522 3

d.14-0522 rationabile est ut virtus intellectiva adaequetur perfectioni ipsius

536 d.14-0529 5

d.14-0529 2 Quapropter, hoc supposito ut probabilius, difficultas manet de

537 d.14-0546 4

d.14-0546 essendi in corpore, ut supra dictum est; ergo ex vi illius separationis,

538 d.14-0561 11

d.14-0561 separatarum et habet modum essendi earum. Sicut ex natura animae, ut

539 d.14-0574 3

d.14-0574 Si respondeas, ut insinuat Caietanus, quod fit *

540 d.14-0578 7

d.14-0578 esset acile fingere, vel nihil ponitur, ut ipse concedit. Et sic illa

541 d.14-0589 7

d.14-0589 Si primum, illud non est sufficiens ut anima se cognoscat,

542 d.14-0594 2

d.14-0594 alia, ut supra dictum est; ergo cognoscit anima se per speciem, quod

543 d.14-0597 2

d.14-0597 agente, ut argumenta facta contra Scotum probant; ergo habebitur

544 d.14-0622 2

d.14-0622 requisitam ut supplere possit rationem speciei intelligibilis, et hoc facit illam

545 d.14-0641 8

d.14-0641 notandum quod animam se intelligere stat dupliciter, ut de angelo

546 d.14-0656 7

d.14-0656 sensibus a quibus dependet in operari, ut patet in aliis rebus, nam licet

547 d.14-0731 1

d.14-0731 ut patet ex dictis, d 9.

548 d.14-0742 5

d.14-0742 enim per suam essentiam ut plurimum potest arguitive cognoscere

549 d.14-0746 8

d.14-0746 substantiam suam distinctius aliquid de intelligentiis; ergo ut id possit, *

550 d.14-0788 6

d.14-0788 visu, quia est actu visibilis, ut probatum est d 7; sed angelus est

551 d.14-0818 5

d.14-0818 enim immediate illas efficit, ut proprium agens. Nec inconvenit *

552 d.14-0828 1

d.14-0828 ut unus angelus illuminetur ab alio.

553 d.14-0864 7

d.14-0864 infunderet animae propriam speciem cuiusque angeli, ut per illam possit

554 d.14-0868 4

d.14-0868 habet cum illis, ut D Thomas, De Anima, a 17; sed ad hanc societatem

555 d.14-0870 9

d.14-0870 associari debet; alias habet se anima inter angelos ut homo caecus inter

556 d.14-0875 2

d.14-0875 cognoscere, ut supra dictum est. Sed recipit species angelorum, ut D

557 d.14-0875 10

d.14-0875 cognoscere, ut supra dictum est. Sed recipit species angelorum, ut D

558 d.14-0957 9

d.14-0957 species; has vero non potest a rebus desumere, ut supra probatum

559 d.14-0971 7

d.14-0971 vel propter bonum hominum hic manentium ut iuventur ab aliis

560 d.14-0984 4

d.14-0984 quia distantia localis ut plurimum impedit actionem materialem,

561 d.14-1008 9

d.14-1008 Caietanus notat quod D Thomas ait “omnia praesentia”, ut denotet

562 d.14-1009 8

d.14-1009 quod non cognoscit futura; ergo etiam “omnia”, ut ait Caietanus, *

563 d.14-1010 6

d.14-1010 distribuitur tantum pro effectibus naturalibus, ut excludantur

564 d.14-1029 5

d.14-1029 scientias quas hic acquisivit, ut patet supra.

565 d.14-1043 9

d.14-1043 perfectio animae et naturalis illi; ergo naturale est ut conferantur illi

566 d.14-1049 8

d.14-1049 perfecte cognoscere. Cum enim sit forma materiae, ut perfecte *

567 d.14-1050 4

d.14-1050 comprehendat se, oportet ut materiam cognoscat; et cum sit media inter

568 d.14-1051 7

d.14-1051 formas mere spirituales et materiales, oportet ut utrumque extremum *

569 d.14-1052 2

d.14-1052 cognoscat ut se perfectius comprehendat.

570 d.14-1069 3

d.14-1069 quascumque qualitates ut materiales, quas eminenter non continet; et

571 d.14-1082 2

d.14-1082 postulant ut per infusionem producantur. Per accidens vero quae ex *

572 d.14-1094 9

d.14-1094 cognoscere per species imperfectas et per sensus acceptas ut per illas

573 d.14-1145 3

d.14-1145 animae coniunctae, ut colligamus qui eorum statuum sit melior

574 d.14-1150 9

d.14-1150 cognoscat. Ratio eius est, quia animae uniuntur corporibus ut

575 d.14-1174 6

d.14-1174 ad perseverandum in actibus intellectus, ut D Thomas, a 2, ad 1,

576 d.14-1201 2

d.14-1201 materia ut melius illi sit quam extra, et ut melius exercent operationes

577 d.14-1201 9

d.14-1201 materia ut melius illi sit quam extra, et ut melius exercent operationes

578 d.14-1216 2

d.14-1216 est ut describatur in ea forma totius universi, et fiat saeculum *

579 d.14-1281 4

d.14-1281 rebus inseparabiliter, non ut perfectiones earum, sed potius ut *

580 d.14-1281 9

d.14-1281 rebus inseparabiliter, non ut perfectiones earum, sed potius ut *

581 d.14-1282 9

d.14-1282 imperfectiones et miseriae quae sequuntur ex imperfectione rei, ut naturale est

582 d.14-1283 5

d.14-1283 homini esse mortalem, non ut perfectio, sed ut imperfectio; sic ergo *

583 d.14-1283 8

d.14-1283 homini esse mortalem, non ut perfectio, sed ut imperfectio; sic ergo *

584 d.14-1289 9

d.14-1289 numquam carere usu rationis, tamen naturale est illi ut per aliquot annos

585 d.14-1329 3

d.14-1329 ita naturalis ut totam capacitatem animae et omnes eius inclinationes

586 d.14-1356 5

d.14-1356 primum, naturale ei esset ut esset in corpore, in quo, pro aliquo tempore,

587 d.14-1357 5

d.14-1357 non uteretur ratione; deinde ut paulatim acquirat corpus in quo uti

588 d.14-1359 11

d.14-1359 in via ad statum perfectiorem; postmodum vero a corpore separatur ut *

589 d.14-1362 5

d.14-1362 corpori unitur a Deo ut ibi habeat omnem perfectionem suam. Quia

590 d.14-1371 3

d.14-1371 providentiam Dei, ut auctor naturae est, pertinere reunire animam

591 d.14-1406 9

d.14-1406 quam res habet, quae metaphorice nomine appetitus explicatur, ut *

592 d.14-1414 2

d.14-1414 hominem ut corpus appeteretur.

593 d.14-1416 3

d.14-1416 modo anima, ut supra ostensum est.

594 d.14-1445 8

d.14-1445 propter perfectionem universi, de cuius perfectione est ut homo sit.

595 d.14-1446 3

d.14-1446 Non primum, ut ostensum est, nec secundum, quia licet nulla anima

UTATUR

1 d.9-0298 10

d.9-0298 forma illius, consequens est ut uniatur illi, ut illo utatur ad suas *

2 d.9-0990 1

d.9-0990 utatur.

3 d.9-1024 10

d.9-1024 imaginativa, quod licet in prima fictione rerum simplicium non utatur unica

4 d.9-2489 5

d.9-2489 manet, quamvis ea non utatur ad regulandum.

5 d.14-0046 11

d.14-0046 unitur corpori, non ut sustentetur ab illo, sed potius ut utatur illo ut

UTCUMQUE

1 d.14-0514 3

d.14-0514 non tantum utcumque se cognoscat, sed etiam quod intuitive et

UTENDO

1 d.9-1229 9

d.9-1229 23 Sed quiquid sit de nominibus, et illis utendo ut plures, ex dictis

UTENDUM

1 d.14-1092 5

d.14-1092 habet virtutem sufficientem ad utendum illis. Sic contingit hic: anima

UTERETUR

1 d.14-1357 2

d.14-1357 non uteretur ratione; deinde ut paulatim acquirat corpus in quo uti

UTERQUE

1 d.9-2092 3

d.9-2092 3 An uterque intellectus sit vera animae potentia. Sed ad explicandum

2 d.9-2094 4

d.9-2094 Primum est, an uterque istorum intellectuum sit vera *

3 d.9-2271 1

d.9-2271 uterque illorum sit lumen.

4 d.10-0051 1

d.10-0051 uterque diversimode movet, nam universalis, ut quiescens, id est ut

5 d.10-0130 8

d.10-0130 quorum primus in brutis, secundus in angelis, uterque simul in

6 d.11-0310 1

d.11-0310 uterque actus pertineat. Tristitia enim est de malo apprehenso ut *

7 d.14-0617 2

d.14-0617 Et uterque modus est probabilis, neuter tamen videtur habere

UTI

1 d.9-0446 8

d.9-0446 consequentia, nam sicut alii asserunt intellectum agentem uti *

2 d.9-1914 4

d.9-1914 possit libere illis uti independenter a sensibus.

3 d.10-0435 11

d.10-0435 In hoc enim consistit ratio vitae. Appetitus autem non potest uti

4 d.12-0354 2

d.12-0354 libere uti rebus suis; et in hoc dominio actionum suarum consistit quod

5 d.12-0379 9

d.12-0379 libero usu propriarum operationum; eligere autem et aliis uti potentiis

6 d.14-0658 2

d.14-0658 potest uti illis, nisi sensus comitetur intellectum. Quia ergo sensus non

7 d.14-0964 6

d.14-0964 hominibus nec aliis rebus materialibus uti; et ideo per se loquendo non

8 d.14-1288 9

d.14-1288 Et est simile: Melius esset animae semper ratione uti et *

9 d.14-1357 11

d.14-1357 non uteretur ratione; deinde ut paulatim acquirat corpus in quo uti

UTILIA

1 d.12-0341 2

d.12-0341 sunt utilia, nam semper homo operaretur necessario, ut si bruto

UTILIS

1 d.10-0175 6

d.10-0175 exercitium et meritum. Est etiam utilis ut prospiciat bona corporis

2 d.11-0143 4

d.11-0143 esse ratio boni utilis, nam haec ratio consistit in ordine medii ad finem,

3 d.11-0170 2

d.11-0170 boni utilis, ut Caietanus supra credit, an vero possit esse alia ratio

UTILITAS

1 d.9-1016 3

d.9-1016 potest assignari utilitas et necessitas, nempe ut intellectus possit facile

2 d.9-1530 5

d.9-1530 Sed oportet advertere quod utilitas huius cognitionis *

UTITUR

1 d.8-0575 4

d.8-0575 phantasiam, nomine late utitur ad significandum quemlibet sensum *

2 d.9-1854 2

d.9-1854 tunc utitur negationibus ut immateriale, incorporeum, etc.

3 d.10-0434 10

d.10-0434 concurrere, id esset actus potentiae primus, ut potentia ipsa utitur illo.

4 d.12-0365 5

d.12-0365 libertatem, nisi inquantum ratione utitur.

UTRAMQUE

1 d.12-0243 9

d.12-0243 appetit alia, nam est eadem anima appetens per utramque; non potest

UTRAQUE

1 d.9-1150 2

d.9-1150 deserviunt; utraque autem illarum ex virtute et immaterialitate intellectus

2 d.9-1421 4

d.9-1421 5 Et confirmatur utraque conclusio ex mysterio sacramenti

3 d.9-2062 4

d.9-2062 perfecte cognoscitur, de utraque breviter dicemus. Est ergo in parte *

4 d.9-2064 11

d.9-2064 receptio, nempe productio speciei et actus, et utriusque receptio; et utraque

5 d.9-2733 1

d.9-2733 utraque ratione perficere.

6 d.10-0132 4

d.10-0132 intellectiva et in utraque habet complementum illi debitum et quidquid

7 d.11-0181 1

d.11-0181 utraque versetur circa bonum sensibile, tamen concupiscibilis respicit

8 d.11-0324 5

d.11-0324 in eodem subiecto; ergo utraque est passio appetitus.

9 d.12-0722 4

d.12-0722 aequalis perfectionis, quia utraque istarum potentiarum est *

10 d.13-0214 4

d.13-0214 consequitur sensum et utraque ad eundem finem ordinatur. Vide

11 d.13-0219 6

d.13-0219 in quo sensus, qua laesa, utraque perit. Antecedens constat

UTRASQUE

1 d.9-2899 6

d.9-2899 potentiae, sed idem intellectus habet utrasque vires discurrendi scilicet et

UTRISQUE

1 d.9-2843 4

d.9-2843 habent. Et in utrisque istorum sunt quaedam quae saepe eveniunt,

UTRIUSQUE

1 d.9-0463 5

d.9-0463 utrumque est reale et utriusque debet dari causa efficiens; intellectus autem

2 d.9-0471 4

d.9-0471 possibili secundum conditiones utriusque, id est, intellectus agentis et

3 d.9-0739 8

d.9-0739 Item, intellectus distinguit hominem a Petro; ergo utriusque *

4 d.9-2064 8

d.9-2064 receptio, nempe productio speciei et actus, et utriusque receptio; et utraque

5 d.9-2718 3

d.9-2718 aliquas operationes utriusque generis; huiusmodi est fides supernaturalis

6 d.10-0133 3

d.10-0133 ex vi utriusque consequitur.

7 d.10-0149 3

d.10-0149 efficiendos actus utriusque appetitus sive sint distinctae entitatis sive non.

UTROBIQUE

1 d.14-0096 4

d.14-0096 corpore, et ideo utrobique dici potest semipersona.

UTROQUE

1 d.9-2727 7

d.9-2727 practici, ut prudentia; quidam aliquid ex utroque videntur participare, ut

2 d.9-2732 4

d.9-2732 modum, potest de utroque aliquid participare, et intellectum sub

3 d.9-2883 7

d.9-2883 Paulus, ad Rom 6. Et ratio, utroque istorum modorum considerans *

UTRUM

1 d.10-0311 3

d.10-0311 Quaeres tamen utrum bonum appetibile debeat necessario

2 d.13-0226 5

d.13-0226 9 Secundum dubium est, utrum haec virtus motiva sit *

3 d.14-0010 9

d.14-0010 verum, quoad essentiam attinet, dubium tamen manere potest, utrum

4 d.14-0032 6

d.14-0032 Sed non explicat distincte Caietanus, utrum entitas, per quam

5 d.14-0124 4

d.14-0124 conditione illius status, utrum scilicet naturalis sit illi vel violentus, *

6 d.14-0260 1

d.14-0260 utrum in caelo vel inferno deputentur vel purgatorio; et statim ac illud *

7 d.14-0484 3

d.14-0484 Tertia est utrum fiant istae species immediate a Deo vel *

8 d.14-1033 4

d.14-1033 Tamen est dubium utrum intra limites naturae anima *

9 d.14-1055 2

d.14-1055 Quaeres utrum species infundantur immediate a Deo an per

UTRUMLIBET

1 d.9-2844 7

d.9-2844 quaedam quae raro, quaedam quae ad utrumlibet. Et in communi

UTRUMQUE

1 d.8-0034 9

d.8-0034 sensui exteriori, nam ad discernere inter duo oportet utrumque *

2 d.8-0037 3

d.8-0037 quia neuter utrumque cognoscit. Ad hoc ergo necessarius est sensus

3 d.8-0420 7

d.8-0420 iudicare inter diversa sensibilia, nisi cognosceret utrumque extremum, *

4 d.9-0463 1

d.9-0463 utrumque est reale et utriusque debet dari causa efficiens; intellectus autem

5 d.9-0734 4

d.9-0734 termino; ergo concipit utrumque extremum. Quod vero quidam aiunt

6 d.9-0738 3

d.9-0738 subiecto, nisi utrumque cognoscat?

7 d.9-0741 11

d.9-0741 cap 2, quod nulla potentia potest discernere inter duo, nisi utrumque

8 d.9-1548 9

d.9-1548 continuo esset in perpetua et actuali cognitione illius; utrumque autem

9 d.9-1889 10

d.9-1889 secundum se est omnino incognoscibile etiam a nobis, nam utrumque

10 d.9-1890 9

d.9-1890 nos aliquo modo cognoscimus, et Deus et beati utrumque cognoscunt

11 d.9-2402 2

d.9-2402 Respondetur: utrumque potest dici; melius tamen q

12 d.12-0069 4

d.12-0069 rationem boni, et utrumque cognoscitur ab intellectu sub propria ratione; et

13 d.12-0070 3

d.12-0070 ideo circa utrumque potest voluntas versari.

14 d.14-1051 8

d.14-1051 formas mere spirituales et materiales, oportet ut utrumque extremum *

MAYÚSCULAS

UBI

1 d.10-0509 1

d.10-0509 Ubi Averroes ait quod balneum in anima facit desiderium; *

2 d.10-0592 1

d.10-0592 “Ubi [...] est thesaurus tuus, etc.”

UBICUMQUE

1 d.9-0412 19

d.9-0412 a 2, in fine; et 1 p, q 85, a 1; et hoc 3 De Anima, cap 2. Ubicumque

ULTIMA

1 d.8-0426 9

d.8-0426 sub ratione insensata; ergo non distinguitur ab aestimativa. Ultima

2 d.9-2461 2

d.9-2461 6 Ultima tandem differentia, ad quam omnes reducuntur, est

ULTIMO

1 d.9-0453 1

d.9-0453 Ultimo arguitur, quia rectus ordo naturae postulat ut ad *

2 d.9-1684 2

d.9-1684 4 Ultimo est notandum quod in hac re diversissima est ratio

3 d.9-1872 2

d.9-1872 12 Ultimo est notandum in hac quaestione quod, licet alias *

4 d.9-2860 8

d.9-2860 7 An intellectus noster plures recipiat denominationes. Ultimo loco est

5 d.11-0192 2

d.11-0192 7 Ultimo possumus colligere organum huius potentiae *

6 d.11-0535 2

d.11-0535 15 Ultimo circa has passione nota quod pendent plurimum ex

7 d.12-0182 2

d.12-0182 8 Ultimo nota quod ista motio voluntatis, a qua effective *

8 d.13-0161 1

d.13-0161 Ultimo arguitur. Nam si membra tantum passive se habent

UNAQUAEQUE

1 d.14-1089 1

d.14-1089 Unaquaeque res distincte cognoscit per species illi connaturales et *

UNDE

1 d.8-0035 2

d.8-0035 cognoscere. Unde visus potest discernere inter duos colores, et auditus *

2 d.8-0053 1

d.8-0053 Unde hic non dicitur esse sensus universalis, sed quidam particularis.

3 d.8-0081 4

d.8-0081 quomodo possit fieri. Unde D Augustinus, 12 Super Genesim ad *

4 d.8-0120 8

d.8-0120 phantasia non ita, quia etiam absens cognoscit. Unde verba illa non *

5 d.8-0454 7

d.8-0454 et motum et tempus. Et subdit: “Unde constat haec omnia ad *

6 d.8-0653 1

d.8-0653 Unde ad naturalem prudentiam istorum animalium, quamvis

7 d.8-0666 1

d.8-0666 Unde Dan 2 dicitur: “Somnium tuum et visionem capitis tui, etc.”

8 d.8-0667 1

d.8-0667 Unde alibi: “Cogitationes meae in strato meo, et visionem capitis

9 d.8-0671 1

d.8-0671 Unde Hieronymus, Super Danielelem, 2, dicit quod propter haec

10 d.8-0721 5

d.8-0721 possunt esse causae laesionis. Unde Aristoteles, lib De insomniis et

11 d.9-0243 5

d.9-0243 intellectus ut omnia comprehendit. Unde ens, ut obiectum est

12 d.9-0339 1

d.9-0339 Unde dicit 2, quod per hanc actionem apparet in *

13 d.9-0426 1

d.9-0426 Unde D Augustinus, 12 Super Genesim ad litteram, cap 16: “Non est

14 d.9-0645 3

d.9-0645 productionem speciei. Unde D Thomas, 1 p, q 54, ad 2, ait “quod

15 d.9-0924 2

d.9-0924 11 Unde ad primam rationem in principio factam *

16 d.9-1019 1

d.9-1019 Unde experientia videtur docere quod postquam *

17 d.9-1109 1

d.9-1109 Unde in hoc sensu, concesso antecedenti, negatur consequentia, nam

18 d.9-1149 2

d.9-1149 conveniunt. Unde hae duae abstractiones se invicem iuvant et sibi

19 d.9-1239 2

d.9-1239 27 Unde universale primo modo est ens reale. Universale *

20 d.9-1244 8

d.9-1244 intentione intellectus et ut denominata ab illa. Unde universale primo

21 d.9-1495 1

d.9-1495 Unde ad Aristotelem respondetur quod substantia *

22 d.9-1577 4

d.9-1577 4 Tertia conclusio. Unde sequitur, 3, quod anima non cognoscit

23 d.9-1638 8

d.9-1638 evidentissime cognoscerentur, quod tamen non ita est. Unde dico cognosci

24 d.9-1644 10

d.9-1644 pro hoc statu habent vires intellectivae ab ipsis sensibus. Unde cum

25 d.9-1696 8

d.9-1696 vita aliquis assecutus est perfectam illorum cognitionem. Unde D

26 d.9-1750 2

d.9-1750 fieri. Unde cum istae substantiae non habeant ab intrinseco

27 d.9-1859 8

d.9-1859 in quo cum superiori illo ordine convenimus. Unde D Augustinus, 8

28 d.9-1926 2

d.9-1926 dependeat. Unde Aristoteles, 3 De Anima, tx 8; et lib 2, cap 5, ait quod

29 d.9-2085 2

d.9-2085 inanimata. Unde actio intellectus possibilis ex propriis habet quod sit a

30 d.9-2176 10

d.9-2176 non sit actu separatus; ergo non intelligit esse intelligentiam. Unde

31 d.9-2197 3

d.9-2197 ut agens. Unde substantia ibi non significat in rigore rem de *

32 d.9-2296 6

d.9-2296 et consequenter conclusiones, mediantibus illis. Unde D Thomas, in 3,

33 d.9-2392 4

d.9-2392 repraesentans rem illam. Unde haec efficientia potius est per modum

34 d.9-2432 10

d.9-2432 ponendo modum in illa, talis actio communiter est practica. Unde *

35 d.9-2445 1

d.9-2445 Unde prudentia, quae est habitus intellectus maxime practicus,

36 d.9-2449 2

d.9-2449 5 Unde oritur alia differentia, quod speculativus maxime *

37 d.9-2517 8

d.9-2517 prudentia; et potest etiam dari error practicus. Unde 3 Ethicorum, cap

38 d.9-2538 8

d.9-2538 malum esse odibile et omne bonum diligibile. Unde ab aliquibus *

39 d.9-2547 1

d.9-2547 Unde confirmatur intentum, nam iste actus in particulare:

40 d.9-2605 1

d.9-2605 Unde quando D Thomas, 1.2, q 57, a 1, ad 1, ait habitum *

41 d.9-2664 5

d.9-2664 scientiarum sub se continentis. Unde sub latitudine habituum

42 d.9-2697 3

d.9-2697 circa factibile. Unde prudentiam vocat habitum cum ratione activum,

43 d.9-2729 9

d.9-2729 speculativa partim, ut insinuat Aristoteles, in 1 Ethicorum. Unde

44 d.9-2773 1

d.9-2773 Unde huic sententiae favet fides, docens animam memorari

45 d.9-2875 8

d.9-2875 conclusiones colligit, et ut sic dicitur "ratio". Unde constat rationem et *

46 d.9-2886 3

d.9-2886 "ratio inferior". Unde constat rationem superiorem et inferiorem esse

47 d.9-2898 4

d.9-2898 pertinet habitus opinionis. Unde non sunt intelligendae diversae

48 d.9-2928 7

d.9-2928 operationem, qua rem simplici intuitu cognoscimus. Unde simplicium

49 d.9-2940 5

d.9-2940 assentiendum primis principiis practicis. Unde graece "synderesis"

50 d.10-0070 4

d.10-0070 ad quam ordinatur. Unde talis appetitus non supponit cognitionem

51 d.10-0072 3

d.10-0072 commodum tendit. Unde hic appetitus naturales tot multiplicantur

52 d.10-0099 5

d.10-0099 totius et singularium partium. Unde in hoc differt appetitus naturalis

53 d.10-0118 7

d.10-0118 cognoscentium sunt etiam diversi gradus appetituum. Unde sicut *

54 d.10-0134 1

d.10-0134 Unde etiam in fide certum est dari in homine hos duos

55 d.10-0155 10

d.10-0155 nam appetere indigentis est et carentis bono quod appetit. Unde *

56 d.10-0221 8

d.10-0221 res habet de appetibilitate quantum de bonitate. Unde principia

57 d.10-0239 7

d.10-0239 semper ergo procedit sub ratione boni. Unde ortum est illud:

58 d.10-0298 8

d.10-0298 supposito quod aliter non potest effugere illud. Unde non appetit non esse *

59 d.10-0528 6

d.10-0528 intellectum movere voluntatem proponendo obiectum. Unde apprehensio

60 d.11-0010 8

d.11-0010 sensualitatem serpenti comparat, quia suggestionem allicit rationem. Unde

61 d.11-0071 7

d.11-0071 bona iam concupita, iuxta illud Iac: "Unde bella et lites inter vos, [...]"

62 d.11-0183 7

d.11-0183 tamen irascibilis respicit illud ut defensabile. Unde irascibilis immediate

63 d.11-0200 5

d.11-0200 Similiter gaudio dilatatur cor. Unde dicendum est hanc potentiam

64 d.11-0246 4

d.11-0246 circa malum, fugiendo. Unde bonum et malum sunt obiecta istorum

65 d.11-0266 2

d.11-0266 convenientem. Unde amare rem formaliter non est desiderare illam, sed quasi

66 d.11-0328 9

d.11-0328 sentit dolorem, tamen dolor ipse perficitur in appetitu. Unde proprie

67 d.12-0055 4

d.12-0055 cognoscit distincte veritatem. Unde respectu actus assentiendi est

68 d.12-0493 2

d.12-0493 admixtum. Unde in hoc differt voluntas ab intellectu, quia intellectus

69 d.12-0533 6

d.12-0533 ideo est libertas in electione. Unde quando dicitur quod posita *

70 d.12-0683 1

d.12-0683 Unde etiam confirmatur, nam potentia rationalis per *

71 d.12-0826 1

d.12-0826 Unde ad confirmationem negatur antecedens, nam *

72 d.12-0829 5

d.12-0829 operatione est ab intellectu. Unde negari non potest quod istae potentiae

73 d.12-0838 1

d.12-0838 Unde prudentia, quae inter virtutes morales perfectissima est, in *

74 d.13-0025 8

d.13-0025 enim motus non sunt in potestate nostra. Unde Aristoteles, De

75 d.13-0123 1

d.13-0123 Unde confirmatur intentum, nam actus immanens quo

76 d.13-0157 1

d.13-0157 Unde sumitur aliud argumentum. Nam si motus localis *

77 d.13-0230 3

d.13-0230 vitam animalium. Unde sensus, appetitus et potentia proportionaliter

78 d.13-0232 3

d.13-0232 motiva comitatur. Unde quaedam animalia moventur ad distantia loca,

79 d.14-0174 17

d.14-0174 docet D Thomas, supra, et 1 p, q 110, a 1; et q 117, a 4. Unde

80 d.14-0926 8

d.14-0926 Non enim ponunt in illa species singularium. Unde D Thomas, supra,

UNDECIMA

1 d.9-0030 1

d.9-0030 Undecima: Ipsa mens etiam est intelligibilis, quia in his quae

UNIVERSALE

1 d.9-1224 1

d.9-1224 Universale vero tertio modo logicum dici solet, quia communiter

2 d.9-1234 4

d.9-1234 25 Secunda conclusio: Universale secundo modo fit per

3 d.9-1236 4

d.9-1236 26 Tertia conclusio: Universale tertio modo, quod logicum

4 d.9-1239 9

d.9-1239 27 Unde universale primo modo est ens reale. Universale *

5 d.9-1240 8

d.9-1240 tertio modo est ens rationis pro formali. Universale secundo modo

6 d.9-1245 7

d.9-1245 modo est quid reale intrinsecum rei. Universale tertio modo est quid

7 d.9-1246 6

d.9-1246 rationis fictum ut intrinsecum rei. Universale secundo modo est

8 d.9-1231 4

d.9-1231 24 Prima conclusio: Universale primo modo non fit ab *

UNIVERSALIUM

1 d.9-1264 1

d.9-1264 Universalium.

UNO

1 d.9-0165 1

d.9-0165 Uno modo, quia potest cognosci per propriam speciem clare

2 d.9-1379 1

d.9-1379 Uno modo ut rei illi conveniat quod non aliis; et dicitur *

3 d.9-1664 1

d.9-1664 Uno modo quantum ad “an est”, alio vero modo quantum ad

4 d.9-2425 3

d.9-2425 intellectus versari: Uno modo cognoscendo illas secundum suas entitates

5 d.9-2599 1

d.9-2599 Uno modo ut operatio quaedam est secundum substantiam

6 d.9-2880 1

d.9-2880 Uno modo cognoscendo et contemplando illas. Alio modo

UNUM

1 d.11-0404 5

d.11-0404 non convenit inter auctores. Unum tamen est certum huiusmodi

UNUS

1 d.9-2920 5

d.9-2920 cognoscendo et non alius. Unus est in potentia ad actum primum, alius est

UNDECIMA

1 d.11-0001 2

d.11-0001 DISPUTATIO UNDECIMA.

UNICA

1 d.13-0013 2

d.13-0013 QUAESTIO UNICA.

UT

1 d.8-0670 5

d.8-0670 cogitationes”, et Mt 9: “Ut quid cogitatis mala in cordibus vestris?”

2 d.9-2052 2

d.9-2052 2 Ut illa impressio specierum non referatur ad ea quae *

3 d.10-0063 3

d.10-0063 animantibus tribuenda. Ut ergo diversitatem appetituum explicemus, est

UTRAQUE

1 d.9-1277 2

d.9-1277 29 Utraque tamen istarum opinionum potest ad veritatem trahi et

UTRUM

1 d.8-0021 1

d.8-0021 Utrum sit unus tantum sensus interior, an vero plures.

2 d.9-0078 1

d.9-0078 Utrum intellectus habeat aliquod adaequatum obiectum et quodnam illud sit.

3 d.9-0250 1

d.9-0250 Utrum ad productionem specierum intelligibilium oporteat ponere

4 d.9-0691 1

d.9-0691 Utrum in rebus materialibus cognoscat intellectus noster singularia.

5 d.9-1606 2

d.9-1606 5 Utrum intellectus cognoscat habitus animae per essentiam eorum. Ex

6 d.9-1611 2

d.9-1611 6 Utrum intellectus cognoscat proprium actum. De actibus vero

7 d.9-1903 1

d.9-1903 Utrum intellectus noster pendeat in cognitione sua, pro hoc statu, a

8 d.9-2405 1

d.9-2405 Utrum intellectus practicus et speculativus sint potentiae distinctae.

9 d.9-2520 2

d.9-2520 9 Utrum actus practicus necessario dependeat a voluntate. Sed non *

10 d.9-2735 1

d.9-2735 Utrum in parte intellectiva sit memoria vel aliqua potentia cognoscitiva ab

11 d.10-0057 1

d.10-0057 Utrum in omni re cognoscente sit necessaria specialis potentia ad

12 d.10-0178 1

d.10-0178 Utrum obiectum appetibile debeat necessario esse bonum aliquod.

13 d.10-0341 1

d.10-0341 Utrum actus appetendi fiat a sola potentia appetitiva et quid per illud

14 d.11-0015 1

d.11-0015 Utrum in appetitu sensitivo sint plures potentiae habentes obiecta diversa.

15 d.11-0557 1

d.11-0557 Utrum appetitus sensitivus in operibus suis subdatur motioni voluntatis et

16 d.12-0191 1

d.12-0191 Utrum voluntas sit libera in actibus suis.

17 d.13-0014 1

d.13-0014 Utrum potentia secundum locum motiva sit potentia activa ab aliis potentiis

18 d.14-0004 1

d.14-0004 Utrum anima per separationem aliquid substantiale acquirat vel amittat.

19 d.14-0015 9

d.14-0015 tum quia est idem esse existentiae cum essentia. Utrum vero esse,

20 d.14-0393 1

d.14-0393 Utrum anima separata habeat solas species quas in hac vita acquisivit.

21 d.14-0719 1

d.14-0719 Utrum possit alias animas in particulari distincte cognoscere?

22 d.14-0921 2

d.14-0921 1 Utrum anima separata cognoscat singularia et quae.

23 d.14-0923 2

d.14-0923 3 Utrum habeat scientiam naturalem rerum.

24 d.14-1142 1

d.14-1142 Utrum anima separata perfectius intelligat quam coniuncta.

25 d.14-1199 1

d.14-1199 Utrum magis naturale sit animae esse extra corpus quam in corpore.

26 d.14-1387 1

d.14-1387 Utrum anima separata appetat iterum reuniri corpori.

UTRUMQUE

1 d.9-1013 6

d.9-1013 Quod dubium problema esse potest. Utrumque probabile est, nam ex

2 d.12-0376 1

d.12-0376 Utrumque probatur. Namque libertas consistit formaliter